

BIULETYN KOWIEŃSKI

WILBI.

N^o

Wilno, dnia 7 stycznia 1926 roku.

20.

Treść numeru:

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANI CZNEJ.

	Dział.	Str.
1. Dyskusja nad budżetem Ministerstwa Spraw Zagran.	I.	1.
2. Oświadczenie Cziczierina przedstawicielom prasy w Kownie. /Elta/	"	2.
3. Sprostowanie informacji prasy litewskiej przez pceselstwo sowieckie.	"	3.
4. Wywiad "Echa" z ministrem Reynisem.	"	4.
5. Co dała lit-łotewska konferencja w oświeteniu urzędowem delegacji litewskiej. /"Rytas"/	"	4.

II. SPRAWY GOSPODARCZE, a/ Stosunki wewnętrzne.

6. Krytyka preliminarza budżetowego na rok 1926. /"Liet. Żin."/	II.	1.
7. Gospodarcza sytuacja Litwy podług "Mem. Dampf."	"	1.
8. Przewodniczący finansowej komisji litewskiego Sejmu p. Steponawiczius o możliwościach szybkiego otrzymania 100,000 ha lasu od Rosji. /"Echo"/	"	2.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WĘNETRZNEJ I SPRAWY SPOŁECZNE.

9. "Lietuvis" o kościelnej reorganizacji Litwy.	III.	1.
10. Mowa posła Toluszysa.	"	2.
11. Nowe partje na Litwie.	"	3.

IV - V. SPRAWY POLSKIE I INNYCH WNIĘJSZOSCI NARODOWYCH.

12. Charakterystyka rządów litewskich i martyrologja ludności polskiej pod rządami Litwy Kowieńskiej. Mowa posła Budzynskiego, wygłoszona w Sejmie 14 grudnia podczas dyskusji nad budżetem M. S. Wewn.	IV-V.	1.
13. Motywy Prezydenta Republiki dla których nie zatwierdził ustaw o wywłaszczeniu cudzoziemców i korzystaniu ordynarjuszy z zabudowań dworskich.	"	7.
14. Uchwała II zjazdu przedstawicieli gmin żydowskich w sprawie autonomji kult. nadanej sadom.	"	8.

X. KRONIKA, a/ zagraniczna.

15. Pobyt komisarza spraw zagr. Cziczierina w Kownie.	X.	1.
16. Litwa na miedzynar. konfer. w spr. ruchu samochod.	"	1.
17. "Izwiestja" o lit.-sowieckiej współpracy ekonom.	"	1.
18. Lit.-łot. konferencja w spr. gospodarstwa rybnego	"	1.
19. Pismo łotewskie w Litwie.	"	2.
20. Akcja szaulisów na pograniczu polsko-litewskim	"	2.
21. Zatarg ekonomiczny Litwy z Niemcami.	"	2.
22. Rozkaz Komendanta m. Kowna i powiatu.	"	2.
23. Podróż księży litewskich do Rzymu.	"	2.

b/ Kronika wewnętrzna.

24. Klęska powodzi w Kownie.	"	2.
25. Redukcja urzędników na Litwie.	"	2.

26.	Litwa zapłaciła 46.000 dolarów.	3
27.	Kryzys kowieńskiego lombardu miejskiego.	3
28.	Budżet m. Kowna w Radzie Miejskiej.	3
29.	Podwyższenie taryfy celnej na Litwie.	3
30.	Bilans Banku Litewskiego.	3
31.	Eksport litewski do ZSSR.	3
32.	Eksport nabiaku litewskiego.	3
d/Kronika z zakresu spraw polskich.		
33.	Parcelacja własności ziemskiej w Litwie.	4
34.	Wywłaszczenie.	4
e/Kronika kłajpedzka.		
35.	Skarga Kłajpedzian w Lidze Narodów.	4
36.	Jucupajtis zrzekł się misji utworz. Dyrek. Kłajp.	4
37.	Prasa francuska o upadku Kłajpedy.	4
f/Kronika parlamentarna.		
38.	P. Petrulis złożył mandat posła do Sejmu.	4
39.	Przycięcie budżetu w Sejmie.	4
g/Kronika oświatowa.		
40.	Z życia Uniwersytetu.	4
h/Kronika komunikacyjna.		
41.	Nowe urzędy telegraficzno-telefoniczne.	5
42.	Urzędy telefoniczno-telegraficzne.	5
i/Kronika prasowa.		
43.	Konfiskata "Liet. Zinios".	5
44.	Zdjęcie zakazu "Berliner Tageblatt".	5
j/Kronika ustawodawcza.		
45.	Nr. 211 "Wiadomości Urzędowych".	5

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

Dyskusja nad budżetem Ministerstwa Spraw Zagranicznych. - Dyskusję nad budżetem Ministerstwa Spraw Zagranicznych odbyto dn. 17 grudnia 1925 r. Przebieg dyskusji podajemy poniżej:

Referował pos. Szmulkasztis /ch. dem./ który mimo to, że należy do stronnictwa rządzącego poddał działalność M. S. Z. pewnej krytyce. Pos. Szmulkasztis stwierdził, że M. S. Z. należy do tych szczęśliwych ministerstw, które często uważają za niepotrzebne zdawanie sprawozdań pieniężnych i rachunkowości z wydanych pieniędzy i wydają takowe bez kontroli, nie stosując się do istniejących ustaw. Np: poważnego wydatku z górą 15 mil. lit. na kupno domów zagranicą nie należało robić pomimo aprobaty Sejmu, tembardziej, iż transakcję tę dokonano na warunkach dla nas niełatwych. Dalej mówca narzeka, iż niektóre stanowiska M. S. Z. są obsadzone ludźmi nieodpowiednimi: np: referentami są zwykli biuraliści, nie zaś fachowcy w danej dziedzinie. Poza to Ministerstwo to posiada w stosunku do innych największą liczbę samochodów. Szkodliwym dla interesów państwa i nienormalnym zjawiskiem jest również fakt, iż dotąd wakuje posady niektórych naszych posłów zagranicznych.

Z opozycji w sprawie budżetu M. S. Z. pierwszy zabrał głos pos. Slezewiczus /lud./ treść mowy którego była następująca:

Gabinet Ministrów nie miał prawa bez aprobaty Sejmu wydawać tak wielkie sumy, jakie zostały wydane na kupno domów dla poselstw zagranicznych, zwłaszcza w ciężkiej chwili obecnego kryzysu gospodarczego.

Organy papieskie wypędziły posła naszego przy Watykanie nie przeszkadza to jednak, by pozycja na utrzymanie tego poselstwa figurowała w budżecie. Po co? Doniosłej wagi placówka dyplomatyczna w Pradze Czeskiej, gdzie cieszymy się wielką sympatią nie jest obsadzona. Jest to niedopuszczalne niedbalstwo. To samo widzimy w Rzymie, gdzie długi czas nie było posła i gdzie dotąd nie potrafiła nasza dyplomacja zdobyć potrzebnych nam wpływów.

Poselstwa nasze słabo orientują się w polityce zagranicznej. Np: w tak ważnej kwestji jak pakt gwarancyjny, nie byliśmy należycie informowani. Posłowie nasi czerpali swe informacje z gazet i te wiadomości przesyłali nam.

Nic więc dziwnego, iż pozostawaliśmy i pozostajemy w tyle polityki światowej. Nie można bowiem skutecznie prowadzić polityki zagranicznej, będąc jak tabaka w rogu i nie wiedząc co się dzieje na arenie wielkiej polityki światowej. Szwankuje bardzo pod tym względem również organizacja centrali M. S. Z., gdzie dość powiedzieć, niema tak bardzo potrzebnego w obecnych stosunkach międzynarodowych Departamentu Ekonomicznego, który kiedyś przez bardzo krótki czas istniał i następnie został zwinięty. We wzajemnych stosunkach z sąsiednimi państwami nasze M. S. Z. również nie jest na wysokości zadania. Nie troszczy się ono, by zawrzeć potrzebne nam traktaty z innymi państwami, ani wykonać już istniejące, np: z Rosją.

Dopiero niedawno udała się delegacja nasza do Rosji, lecz należy wątpić, by w ciągu jednego tygodnia udało się jej osiągnąć poważne wyniki.

Wogóle w polityce zagranicznej Litwy nie widzimy żadnego planu, żadnej orientacji, nie wiemy, czego chce nasze M. S. Z., jaką drogą mamy kroczyć w stosunkach międzynarodowych. Można się zgodzić czasem z tem, iż zdarzają się czasami niepowodzenia, nie-szczęśliwe posunięcia, iż wypada wprowadzać pewne korektywy; lecz przede wszystkim należy mieć przed sobą jasno wytkniętą linię postępowania. Takiej, niestety, nie mamy. Podobna polityka, jaka uprawia nasze M. S. Z., nie w stanie jest obronić naszej niepodległości ani naszych interesów państwowych. Wreszcie konsulaty litewskie zagranicą nie są zorganizowane tak, aby były one łącznikiem w stosunkach ekonomicznych Litwy z zagranicą.

Istnieje u nas Departament dla spraw Wileńszczyzny. Gdzież jego działalność? Czy są nawiązane stosunki z tą samą stromą linią

1. ZADANIEMIA POLITYKI EKONOMICZNEJ

Dyktando...
Sf...
Ekonomia...
Wzrost...

Wzrost gospodarczy...
Ekonomia...
Wzrost...

Wzrost gospodarczy...
Ekonomia...
Wzrost...

Wzrost gospodarczy...
Ekonomia...
Wzrost...

Wzrost gospodarczy...
Ekonomia...
Wzrost...

demarkacyjnej, z Białorusinami i in.? Czy M.S.Z. nie wie nawet czy należy przyciągnąć na swoją stronę tych Białorusinów, czy nie? I tutaj więc niema planu?

Reasumując, M.S.Z. nie umie aktywnie prowadzić swej polityki. Jest to jakiś martwy urząd, gdzie tylko kursują odpowiednio zanumerowane papiery.

Drugim mówcą był pos. R o b i n z o n /Fr. Żyd./ który podał miazdzącej krytyce działalność litewskiego M.S.Z. Mowę jego podamy osobno.

Przemówienie Ministra prof. Reynisa było poświęcone wyłącznie polemice z pos. Szmulksztisem, Sleszewiczusem i Robinzonem i nie zawierało żadnej treści o charakterze programowym.

P. Minister z góry zapowiedział, iż z powodu późnej pory zamąło ma czasu na wypowiedzenie się. Na wstępie wyjaśnia, dlaczego Ministerstwo czasami nie ma możliwości dokonać rozrachunku. Sprawa kupna domów została w swoim czasie wyjaśniona w odpowiedzi na zapytanie sejmowe. W Pradze chociaż mamy ministra pełnomocnego, lecz nie mieszka on tam. Jest to rzeczywiście źle, - sprawę tę należy naprawić. Co do paktu gwarancyjnego - jesteśmy, tłumaczył, profesor, krajem niewielkim, niezbyt zasobnym w finansy, to też jesteśmy zmuszeni nieraz pozostawać na ustroniu. Ma to być może swoją dobrą stronę, jeśli przypomnieć sobie, jak w Locarno był traktowany Skrzyński.

Departament ekonomiczny egzystował za ministrowania Gałwanaukską w 1923 r. i został zlikwidowany na skutek akcji oszczędnościowej. Niestety, okazało się, iż był to błąd.

W dalszym ciągu p. Minister przyznaje, iż tak dobrze sprezyzowanego planu polityki zagranicznej, jak to jest w innych państwach, rzeczywiście nie mamy.

Lecz tam jest dużo zdolnych odpowiednich ludzi, jakich u siebie w Litwie nie posiadamy. Oprócz tego, wśród nas samych w kraju są tacy, którzy utrudniają tę pracę polityczną /tutaj p. minister przytacza imię prof. Waldemarasa/. Poza tem w wysiłkach usprawiedliwienia się Minister posługuje się podejrzaną sofistyką; powiada np: jeśli będziemy dobrze wykonywali określone bliżej plany, to dojdziemy wreszcie do postawionych sobie ostatecznych celów.

Co do nieratyfikowania przez Litwę niektórych traktatów z Liga Narodów, p. Minister oświadczył, iż nie zdążył jeszcze ze wszystkimi z nich zaznajomić się.

Koniec swego przemówienia p. Minister poświęcił polemice z pos. Robinzonem, który wytknął tajność naszej polityki zagranicznej, o której dokładnie nic nie wiemy. Na to p. Minister oświadcza, iż właśnie w Anglii np: powołuje się pos. Robinzon, jest tyle tajemnic w tej dziedzinie, jak nigdzie. Taki Chamberlain jest człowiekiem dla zwykłych śmiertelników zgoła nieprzystępnym; minister w parlamencie może wcale nie odpowiadać na zapytania posłów i t. d.

P. Minister czyni zarzut, że poseł Robinzon szczegółowo wymienił wielokrotnie wypadki naruszenia konwencji Kłajpedzkiej po to tylko, by ogłosić to z trybuny sejmowej dla użytku "Memeler Dampfbootów".

Co do Wilna ciągłego powtarzania, iż dotąd nie będzie w Europie pokoju, zanim nie zostanie Wilno zwrócone Litwie, - jest to kwestja taktyki: jeden rozumie ją tak, drugi inaczej.

Sprawozdawca parlamentarny "Dnia Kowieńskiego" pisze, że w niektórych miejscach swego przemówienia min. Reynis w sposób widoczny nie mógł opanować swego zdenerwowania, czując się prawdopodobnie bezsilnym wobec argumentów opozycji, sformułowanych zwłaszcza w mowie pos. Robinzona.

Oświadczenie p. Cziczeryna przedstawicielom prasy w Kownie. - Komisarz spraw zagranicznych ZSSR Cziczerin, który przejeżdżał przez Litwę, dn. 23 grudnia przjął w Kownie przedstawicieli prasy. Według Elty oświadczenie p. Cziczerina miało treść następującą:

W tym celu należy przede wszystkim...

W tym celu należy przede wszystkim...

W tym celu należy przede wszystkim...

W tym celu należy przede wszystkim...

Za podstawę pokoju światowego należy uznać zasadę samookreślenia narodów i prawo każdego narodu do całkowitej niepodległości politycznej i rozwoju gospodarczego. Naród litewski przez szereg wieków potrafił zachować swe cechy narodowe i kulturę. Przez lata ubiegłe od upadku władzy carskiej naród litewski dowiódł potrzeby istnienia państwa litewskiego. Od pierwszego zetknięcia się z Litwą ZSSR przyznał potrzebę istnienia Litwy w interesach pokoju i równowagi politycznej w Europie. Przekonanie to nie może być obalone przez jakieś przypadkowe argumenty. ZSSR również i w przyszłości, jak dotąd, będzie się trzymał tego poglądu. Wymiana zdań z całym szeregiem działaczy świata politycznego w Europie pokazała p. Cziczierinowi, iż przekonanie to nie jest już odosobnieniem. Jeżeli przed ósmiu laty w Europie Zachodniej mało wiedziano o Litwie, obecnie jej wytrwałość w obronie swych praw faktycznie uczyniła wyrazem jej prawa historyczne do zupełnie samodzielnej państwowości.

Głęboko się cieszę, zaznaczył p. Cziczierin, - iż jako pierwszy członek rządu federacji sowieckiej, która zamienił carską Rosję, mogę powitać państwo litewskie, wyrazić naszą niewątpliwą przyjaźń i brać udział tutaj, w jej granicach, w rozwijaniu dalszych przyjaznych stosunków z przedstawiającym go rządem litewskim."

Na zapytanie, jak rząd ZSSR zapatruje się na stosunki między Litwą i Polską i na kwestję Wilna, p. Cziczierin odpowiedział, iż ZSSR nie uznaje obecnego położenia w Wileńszczyźnie i nie uzna dopóty, dopóki Polacy nie dojdą do porozumienia z Litwą, jak o tym głosi odpowiedni artykuł traktatu ryskiego. W sprawie rzekomego desinterementu ZSSR co do stosunków polsko-litewskich, jak o tym pisała prasa polska po rozmowie z Cziczierinem w Warszawie, oświadczył on, iż nic podobnego nie mówił przed stwicielom prasy polskiej.-

W sprawie związku bałtyckiego Cziczierin powiedział, iż w tym wypadku, jeżeli związek ten będzie barierą między ZSSR i Europą Zachodnią, jak to chcieli zrobić w swoim czasie politycy polscy w Helsingforsie, takiego związku ZSSR nie może zaakceptować. Jeżeli kraje bałtyckie utworzą związek na zasadach państwowości, rząd ZSSR zawsze go zaakceptuje.-

W sprawie wstąpienia ZSSR do Ligi Narodów Cziczierin wypowiedział się negatywnie. Z Polską ZSSR jest w okresie początku układów i stosunki z nią są poprawne. Skrzyński zamierza przybyć do Moskwy w celu uregulowania niektórych kwestji. Jednak takie czy inne stosunki będą stosunki ZSSR z Polską, stosunki z Litwą zawsze będą dobre. Naogół stosunki ZSSR z państwami bałtyckimi są dobre. Nieco uległy zepsuciu stosunki z Estonją, dopóki politykę zagraniczną prowadził p. Pusta. Obecnie i z Estonją stosunki się polepszyły. Z Rumunją ZSSR nie ma żadnych stosunków. Jedynie, co łączy te dwa państwa, są to komisje pograniczne, mające za zadanie badanie konfliktów na pograniczu.-

* * *

Sprostowania informacji prasy litewskiej przez poselstwo sowieckie.-

Poselstwo sowieckie w Kownie ogłasza oświadczenie w którym zaznacza, że widzi się zmuszonym sprostować fałszywie podane przez oficjalną prasę litewską oświadczenie Cziczierina, wygłoszone podczas jego pobytu w Kownie o związku państw bałtyckich i sprawie wileńskiej.-

Prasa litewska podała, - głosi komunikat, - że Rosja odnosi sympatycznie do planowanego związku państw bałtyckich, poselstwo zaś stwierdza, że Rosja pragnie utrzymywać stosunki z każdym z państw bałtyckich oddzielnie, a w żadnym razie nie ze związku państw bałtyckich.

Po stwierdzeniu powyższego, Cziczierin oświadczył, że Rosja inaczej ocenia związek trzech państw: Estonji, Łotwy i Litwy, niż 4-ch państw: Finlandji, Łotwy, Estonji i Polski.

W sprawie wileńskiej prostuje poselstwo informacje prasy litewskiej w sposób następujący: Cziczierin podkreślając poglądy

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową historię państwa polskiego, która w opinii wielu Polaków była zbyt ciemna i przygnębiająca. Wskazywano na liczne sukcesy i odwagi przodków, które miały być dowodem na ich siłę i odwagę. Wskazywano również na trudne warunki, w jakich przetrwali, co miało być dowodem na ich wytrzymałość i odwagę. Wskazywano również na liczne sukcesy i odwagi przodków, które miały być dowodem na ich siłę i odwagę. Wskazywano również na trudne warunki, w jakich przetrwali, co miało być dowodem na ich wytrzymałość i odwagę.

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową historię państwa polskiego, która w opinii wielu Polaków była zbyt ciemna i przygnębiająca. Wskazywano na liczne sukcesy i odwagi przodków, które miały być dowodem na ich siłę i odwagę. Wskazywano również na trudne warunki, w jakich przetrwali, co miało być dowodem na ich wytrzymałość i odwagę. Wskazywano również na liczne sukcesy i odwagi przodków, które miały być dowodem na ich siłę i odwagę. Wskazywano również na trudne warunki, w jakich przetrwali, co miało być dowodem na ich wytrzymałość i odwagę.

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową historię państwa polskiego, która w opinii wielu Polaków była zbyt ciemna i przygnębiająca.

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową historię państwa polskiego, która w opinii wielu Polaków była zbyt ciemna i przygnębiająca. Wskazywano na liczne sukcesy i odwagi przodków, które miały być dowodem na ich siłę i odwagę. Wskazywano również na trudne warunki, w jakich przetrwali, co miało być dowodem na ich wytrzymałość i odwagę. Wskazywano również na liczne sukcesy i odwagi przodków, które miały być dowodem na ich siłę i odwagę. Wskazywano również na trudne warunki, w jakich przetrwali, co miało być dowodem na ich wytrzymałość i odwagę.

ZSSR na kwestję wileńską, nie powoływał się na traktat ryski z Polską, gdyż zasadnicza teza, że los ziemi wileńskiej może być rozstrzygnięty tylko na podstawie porozumienia Polski z Litwą, wynika z układu rosyjsko-litewskiego z 1920 r.,-

Wywiad "Echa" z ministrem Reynisem, -
Minister spraw zagranicznych Reynis udzielił wywiadu współpracownikowi "Echa", który to wywiad w streszczeniu podajemy poniżej:

Ministerstwo Spraw Zagranicznych głównie zajęte jest sprawą uregulowania stosunków z Rosją, Łotwą i Niemcami, Litwie chodzi głównie o uregulowanie stosunków politycznych i o zawarcie handlowych i konsularnych umów. W stosunkach z Niemcami najważniejszą sprawą jest układ handlowy, którego dokumenty ratyfikacyjne nie mogły być wymienione z powodu zmian jakie zaszły w stosunkach handlowych od czasu zawarcia układu. Chodzi więc o dopełnienie traktatu. Traktat z Łotwą może być zawarty jeszcze przed pierwszym marca to znaczy przed terminem zwołania ustalonego przez konferencję kowieńską. Konieczne jest zwołanie konferencji wschodnio i środkowo-europejskich państw, począwszy od państw bałtyckich, skończywszy na Rumunii. Na konferencję taką musiałyby być zaproszone bezwzględnie Rosja, Polska, Niemcy i Czechosłowacja. Co się tyczy pożyczki angielskiej, to jest ona całkiem zapewniona, chodzi tylko o wyjaśnienie drobnych szczegółów. Litwa stara się także o pożyczkę w Ameryce. Zachowanie się Niemców w Kłajpedzie jest nieuzasadnione. Rząd pragnie by na czele Dyrektorjatu stał mąż zaufania rządu litewskiego, pozatem wszyscy inni członkowie mogą być Niemcami. Konflikt z Sejmem Kłajpedzkim nie jest jednak tak ostry, by dojść miało do jego rozwiązania, -

Co dała litewsko-łotewska konferencja w świetle niu urzędowem delegacji litewskiej, - "Rytas" podaje wywiad z prezesem delegacji litewskiej ks. Puryckisem. Streszczenie wywodów p. Puryckisa podajemy poniżej:

Litwie chodziło o stworzenie takiego traktatu z Łotwą, któryby służył obustronnemu handlowi na zasadzie bardziej dogodnych niż zasada największego uprzywilejowania. Litwie chodzi o znalezienie w Łotwie rynków zbytu na zboże i bydło, Łotwie zaś o eksport na Litwę rozmaitych fabrykatów. Ponieważ ze względu na sporządzenie szczegółowych w list artykułów wymiennych w handlu, wygałcbv czasu, przeto podpisano narazie układ prowizoryczny, który ustala ekonomiczne stosunki pomiędzy krajami zanim się nie dojdzie do ostatecznego porozumienia. Układ ten przewiduje, że ani Litwa, ani Łotwa nie wprowadzą zmian dla ~~szkxkxkxkx~~ jednego z państw niedogodnych. Układ ten wejdzie w życie niebawem. Dalszy ciąg układów rozpocznie się 26 stycznia 1926 roku i dotyczyć będzie szczegółowego omówienia poszczególnych artykułów eksportu, -

Dyrektor Centr. Biura Statyst. Łaptiew w wywiadzie udzielonym Elcie między innymi stwierdził, że:

gdyby nie zawarty został traktat prowizoryczny oba państwa byłyby stratne: Litwa - dla tego, że sejm łotewski uchwalił już wprowadzenie dla wszystkich towarów ceł maksymalnych /dotąd dla trzech rodzaj towarów były cła minimalne/, zmiana zaś ceł nie dotyczy państw, które z Łotwą traktaty pozawierały i Litwa byłaby upośledzona w stosunku do 14 państw, będących w stosunkach handlowych z Łotwą. Łotwa straciłaby możność taniego eksportu na Litwę również, gdyż na mocy § 221 Lit. Tar. Celnej Ministrowi Skarbu przysługuje prawo zwiększenia o 10% obowiązującej taryfy dla państw, z którymi nie zostały zzwarte traktaty, -

II. SPRAWY GOSPODARCZE, a/ Stosunki wewnętrzne.-

Krytyką preliminarza budżetowego na rok 1926, /Lietuvos Žinios, / "Lietuvos Žinios" w N. 280 z 12/XII, 1925 r. zamieszczają artykuł, krytykujący projekt budżetu na 1926 r. Artykuł "Lietuvos Žinios" podajemy w streszczeniu:

Projekt budżetu na 1926 rok wykazujący wzrost wydatków i dochodów o jakieś 40 milj. lit. /14%/ sprawia pozornie wrażenie, iż sytuacja ekonomiczna kraju uległa zmianie na lepsze. Jednakże tak nie jest. W projekcie budżetowym bowiem nie przeprowadzono granicy pomiędzy przygodnymi a stałymi czynnikami ekonomicznego życia Litwy.

Budżet na 1926 rok ułożony został drogą bilansowania wydatków zwyczajnych z dochodami nadzwyczajnymi, przyczem nawet pożyczki zagraniczne figurują tam we wspólnej pozycji plusów i minusów. Dlatego też ogólna suma dochodów względnie wydatków nie nosi cech charakteryzujących ekonomiczną sytuację kraju. Tak więc zwiększony budżet na 1926 rok jest jedynie objawem sporadycznym. Rząd, w załączonej przy projekcie budżetowym deklaracji, zaznacza, że na zwiększenie budżetu wpłynął pomyslny urodzaj tegoroczny. Może to mieć wpływ na zwiększenie się dochodów; dziwnem atoli jest jednoczesne zwiększenie się wydatków. Rząd postępuje lekkomyślnie, gdyż zamiast zaoszczędzić nadwyżkę zwiększonych dochodów na przyszłość, wprowadza t. zw. zbytek administracyjny, czyli niepotrzebnie zwiększa koszty utrzymania machiny państwa. Co najmniej 20% wydatków przewidzianych w projekcie budżetowym jest zbędne i nieprodukcyjne /kupno gmachów dla przedstawicielstw litewskich zagranicą, utrzymanie dzisiałków aut rządowych i t. p./

Idźmy dalej. Budżet na 1926 rok opiera się w rzeczywistości na podatkach pośrednich, a zwłaszcza na monopolach. Wszystkie to są środki, których państwo imać się powinno dopiero w ostateczności po wyczerpaniu wszelkich innych źródeł dochodów. Na Litwie zaś podatki bezpośrednie, które właśnie najlepiej zwykłe charakteryzują ekonomiczną żywotność kraju, stanowią jedynie niewielką część dochodów państwowych. Zresztą uskarżają się na nie zarówno kupcy i przemysłowcy, jak też rolnicy, a więc chociażby stąd już wynika, że kraj znajduje się w anormalnych warunkach ekonomicznych. Ani rolnictwo, ani też przemysł nie dają państwu tego, co dać powinny. Autorowie zaś projektu budżetowego na 1926 rok zamiast szukać środków dla zapobieżenia ekonomicznej nędzy kryju podnoszą podatki pośrednie i zwiększając przez to koszty utrzymania, przyczyniają się świadomie czy nieświadomie do zaostrożenia kryzysu ekonomicznego. Ekonomiczna sytuacja Litwy wymaga szybkich i stanowczych reform. Tymczasem polityka rządu nosi nawszkroś partyjny charakter, nie dba o dobro państwa i żyje tylko dniem dzisiejszym. Podkreślić należy, że projekt budżetowy na 1926 r. przewiduje zwiększone wydatki na utrzymanie policji budowę więzień i t. p. Tak to "krikszczioniowie" dążą do utrwalenia swej władzy przy pomocy pięści. Charakterystycznym jest także, iż wydatki związane z kulturą i sprawami kościelnymi, zajmują w projekcie budżetowym wspólną pozycję z sumami asygnowanymi na potrzeby Ministerstwa Oświaty. W ten sposób postarano się ukryć wysokość sum, które pochłonie kler litewski.-

Naogół biorąc projekt budżetu na 1926 rok budzi w sercu każdego prawdziwego Litwina obawy o przyszłość państwa.-

Gospodarcza sytuacja Litwy podług "Mem. Dampfboot".- "Memeher Dampfboot" w N. 299 z 11/XII, 1925 r. podaje następującą charakterystykę gospodarczego stanu Litwy:

Dochody celne Litwy wyniosły w ciągu pierwszych dziewięciu miesięcy 1925 r. 38.496.400 lit. / r. 1924. 28.966.200 lit. /

1. 1952

11. 1952

12. 1952

13. 1952

14. 1952

15. 1952

16. 1952

17. 1952

18. 1952

19. 1952

20. 1952

21. 1952

22. 1952

23. 1952

24. 1952

25. 1952

26. 1952

27. 1952

28. 1952

29. 1952

30. 1952

31. 1952

32. 1952

33. 1952

34. 1952

35. 1952

36. 1952

37. 1952

38. 1952

39. 1952

40. 1952

41. 1952

42. 1952

43. 1952

44. 1952

45. 1952

46. 1952

47. 1952

48. 1952

49. 1952

50. 1952

51. 1952

52. 1952

53. 1952

54. 1952

55. 1952

56. 1952

57. 1952

58. 1952

59. 1952

60. 1952

61. 1952

62. 1952

63. 1952

64. 1952

65. 1952

66. 1952

67. 1952

68. 1952

69. 1952

70. 1952

71. 1952

72. 1952

73. 1952

74. 1952

75. 1952

76. 1952

77. 1952

78. 1952

79. 1952

80. 1952

81. 1952

82. 1952

83. 1952

84. 1952

85. 1952

86. 1952

87. 1952

88. 1952

89. 1952

90. 1952

91. 1952

92. 1952

93. 1952

94. 1952

95. 1952

96. 1952

97. 1952

98. 1952

99. 1952

100. 1952

Wzrost dochodów celnych przypisać należy zwiększonemu importowi oraz podwyższonej taryfie celnej. Sytuacja na litewskim rynku pieniężnym w dalszym ciągu przedstawia się bardzo niepewnie i brak pieniędzy jest we wszystkich sferach, zwłaszcza zaś w bankowych, bardzo wielki. Krywys kredytowy przybiera coraz ostrzejsze formy. Wskutek tego płaci się zawrotne procenty /30-35%/ od pożyczonej płynnej gotówki. Weksle protestowane w litewskich instytucjach kredytowych w ciągu pierwszego półrocza wyraziły się sumą 734,500 lit. W ciągu drugiego półrocza ilość protestowanych weksli wzrosła 3-krotnie.

W przemyśle litewskim ujawnia się silna podaż fabrykatów wszelkiego rodzaju, brak zbytu, zanikanie produkcji, trudności płatnicze i t. p. Produkcja w przemyśle zapalczanym obniżyła się w porównaniu z r. ub. o 6,4%; produkcja piwa spadła o 20%; podobnie obniżyła się produkcja tytoniu, skór, szkła, wyrobów tekstylnych i metalowych. Brak rynku zbytu zmusił Litwę do szukania odbiorcy w Rosji /Ostatnie pertraktacje w Moskwie/.

Na rynku roboczym panuje przewężenie. W związku z ogólnym kryzysem gospodarczym, bezrobocie wcale się nie zmniejsza. W samym Kownie jest około 3,000 bezrobotnych.

Silnabywca ludności była w ciągu listopada 1925 r. ogromnie słaba.

Eksport jaj w r. 1925 spadł na 35,8 milj. sztuk/w r. ub. 59,9 milj. szt. /Import zaś nawozów sztucznych zwiększył się dość znacznie /80,000 ton/

Departament lasów Państwowych sprzedał w 1925 r. z licytacji zaledwie 1,200 ha lasu na sumę 14,116,600 m lit. Nabywcami były przeważnie firmy angielskie i niemieckie, gdyż zapotrzebowanie wewnętrzne było słabe.--

Przewodniczący finansowej komisji litewskiego Sejmup. Steponawiczius o możliwościach szybkiego otrzymania 100,000 ha lasu od Rosji.-- Przewodniczący sejmowej komisji finansowej Steponawiczius udzielił współpracownikowi "Echa" wywiadu w sprawie odzyskania przez Litwę 100,000 ha lasu należnych jej według traktatu pokojowego. P. Steponawiczius oświadczył między innymi:

Delegacji litewskiej udało się w Moskwie ułożyć z przedstawicielem komisariatu do spraw zagranicznych p. Arałowym sposób eksploatacji 100,000 ha lasu, które Litwa otrzymać ma według traktatu pokojowego. Litwa musi wysłać do natychmiast do Moskwy dwóch doświadczonych specjalistów. Specjaliści ci mieli wyjechać 29 grudnia. W Moskwie powoła się do życia komisja mieszana, która na miejscu opracuje sposób eksploatacji. Praca w kierunku uzyskania tego lasu trwa już od dwóch lat, wykonywana ona była przez mieszana komisję dla wykonania traktatu. Prezesem jej był jest p. Kalnietis. Korzyść materialna jaką dałby las uzyskany byłaby duża. 100,000 ha lasu daje 25 milj. festmetrów. W Kłajpedzie jeden festmetr kosztuje 80 litów, a więc las uzyskany przedstawiałby wartość dwóch miliardów litów. Sowiety przewidują, że eksploatacja potrwa 20 lat, przeto Litwa będzie rocznie otrzymywała 1,250,000 festmetrów. W Kłajpedzie obecnie jest 63 tartaków, które przy uwzględnieniu 8-godzinnego dnia pracy mogłyby obrobić 600,000 festmetrów, czyli dla obrobienia rocznego kontyngentu trzeba by było zorganizować w tartakach tych dwie zmiany pracowników. Eksploatacji lasów dokonałoby mieszane towarzystwo litewsko-sowieckie, wykorzystując wpływ po Niemni e.--

The first part of the document discusses the general principles of the proposed system. It is intended to provide a clear and concise summary of the key points. The following sections will detail the specific components and their functions.

The second part of the document describes the various components of the system. Each component is designed to perform a specific task, and they are all interconnected to form a cohesive whole. The details of each component are provided below.

The third part of the document outlines the implementation process. This includes the steps required to set up the system, the resources needed, and the timeline for completion. The goal is to ensure a smooth and efficient transition to the new system.

The fourth part of the document discusses the expected benefits of the system. These benefits include improved efficiency, reduced costs, and enhanced data security. The system is designed to meet the needs of the organization and provide a significant return on investment.

The fifth part of the document addresses the potential risks and challenges associated with the system. While the system offers many advantages, there are also some risks that must be managed. These risks include data loss, system downtime, and security breaches. The following sections will discuss how these risks can be mitigated.

The sixth part of the document provides a detailed overview of the system's architecture. This includes a description of the hardware and software components, as well as the network configuration. The architecture is designed to be scalable and flexible, allowing it to grow with the organization's needs.

The seventh part of the document describes the user interface and the training required for users. The interface is designed to be intuitive and easy to use, minimizing the learning curve. Comprehensive training programs will be provided to ensure that all users are proficient in using the system.

The eighth part of the document discusses the ongoing maintenance and support of the system. This includes regular updates, security patches, and technical support. The system is designed to be easy to maintain, and a dedicated support team will be available to assist with any issues.

The ninth part of the document provides a summary of the key findings and recommendations. The system is a viable solution for the organization's needs, and it is recommended that it be implemented as soon as possible. The following sections will provide a detailed plan of action.

The tenth part of the document contains the final conclusions and a list of references. The system is a significant investment, and it is hoped that this document will provide the necessary information to make an informed decision.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WEWNĘTRZNEJ I SPRAWY SPOŁECZNE,

"Lietuvis" o kościelnej reorganizacji Litwy. - "Lietuvis" w N. 49 z 11/XII, 25 r. zamieszcza artykuł, w którym omawia kwestję zamierzonej reorganizacji kościoła na Litwie i ostro wypowiada się przeciwko niektórym jej punktom. Artykuł "Lietuvisa" podajemy w streszczeniu:

Kwestja uregulowania stosunków kościelnych jest na Litwie może bardziej aktualną niż gdzieindziej. Zrozumiały to również litewskie sfery rządzące, to też już w początkach 1925 r. stworzony został projekt konkordatu i rozpoczęte w tym kierunku układy. Ogłoszenie treści konkordatu polskiego nie tylko pogrzebało na czas jakiś kwestję konkordatu litewskiego, lecz wytworzyło nawet dość niewyraźną sytuację pomiędzy Litwą a Watykanem. Arcyb. Zecchini z tych czy innych powodów opuścił Kowno, co miałoby oznaczać zerwanie stosunków pomiędzy Litwą a Stolicą Apostolską. Trudno wszakże określić, czy zerwanie stosunków istotnie nastąpiło. W Kownie pozostał bądź co bądź sekretarz arcyb. Zecchiniego ks. Faidutti. -

Niedoszły projekt konkordatu litewskiego przewiduje stworzenie w Litwie 5-ciu biskupstw: Wileńskiego, Sejneńskiego, Kowieńskiego, Telszewskiego i Poniewieskiego. Upatrzono też na biskupstwa te kandydatów. Obecny biskup żmudzki Karewiczius miał by zostać biskupem telszewskim, biskup skwireckis - poniewieskim zaś biskupem kowieńskim i arcybiskupem całej Litwy zostałby kan. J. Staugaitis. -

Projekt powyższy, jak zaznaczyliśmy, nie doszedł do skutku, wobec napreżonych stosunków z Watykanem. Trudno też orzec czy się coś czyni w sprawie konkordatu. Reorganizacja biskupstw na Litwie jest już atoli rzeczą niemal zdecydowaną. W jesieni 1925 roku odbyła się w Kownie konferencja biskupów litewskich, przy udziale biskupa żmudzkiego Karosasa, sufragana żmudzkiego Skwireckisa, administratora nieokupowanej przez Polaków części djecezji wileńskiej kan. Kukty, oraz przedstawiciela Ojca Św. ks. Faiduttiego. - Głównym przedmiotem obrad była właśnie sprawa reorganizacji biskupstw. Powzięto uchwały następujące: dzisiejsze biskupstwo sejneńskie ma pozostać bez zmian, nieokupowana przez Polskę część djecezji wileńskiej ma zostać administraturą rządzoną przez wyznaczonego przez Stolicę Apostolską administratora; djecezja Żmudzka, czyli Kowieńska ma ulec podziałowi na dwie części: djecezję Kowieńską i Żmudzka. Biskupem Żmudzkim względnie telszewskim zostałby biskup Karewiczius, kandydatem na biskupstwo kowieńskie są: bisk. Skwireckis oraz kan. Staugaitis. -

Powyższy projekt reorganizacyjny wraz z załącznikiem, ułożonym przez ks. Faiduttiego, wysłany już został do Watykanu. Załącznik ks. Faiduttiego wnosi pewne zmiany, a mianowicie: z nieokupowanej przez Polskę części djecezji wileńskiej ma się stworzyć nie administratura, a tylko djecezja, obecna zaś djecezja Żmudzka ma zostać podzieloną nie na dwie, a tylko na trzy części: djecezję kowieńską, telszewską i poniewieską. Jakie są motywy proponowanych przez ks. Faiduttiego inowacji? Pierwsza z tych ostatnich da się z łatwością wytłumaczyć. Oto stworzenie z nieokupowanej przez Polskę części djecezji wileńskiej administratury było by właściwie status quo, a więc w niczem nie wpłynęłoby na zmianę zajmowanego dotychczas przez Litwinów stanowiska, w stosunku do ustanowionych przez Konferencję Ambasadorów wschodnich granic Litwy. Tymczasem skoro zamiast administratury powstanie djecezja w takim razie będzie to ze strony litewskiej cichą zgodą na wyrok Konferencji Ambasadorów w sprawie granic Litwy. Watykan jak wiadomo, stoi pod tym względem na stanowisku Konferencji Ambasadorów i w tym też duchu podpisał niekorzystny dla Litwy a może nawet dla Kościoła, konkordat z Polską. Nic też dziwnego, że ks. Faidutti, jako przedstawiciel Watykanu stara się przeformować koncepcję stworzenia nie administratury, a tylko osobnej djecezji. Trudniej jest zrozumieć drugą lansowaną przez tegoż

WYKAZ PRACOWNIKÓW WYKONUJĄCYCH PRACĘ WYKONAWCZĄ

Wzrost 180 cm, ciężyść 75 kg, kolor włosów ciemny, kolor oczu ciemny, kształt ciała przeciętne, zdrowie dobre, brak chorób przewlekłych, brak urazów, brak operacji, brak uzależnień, brak wad.

Wzrost 175 cm, ciężyść 70 kg, kolor włosów ciemny, kolor oczu ciemny, kształt ciała przeciętne, zdrowie dobre, brak chorób przewlekłych, brak urazów, brak operacji, brak uzależnień, brak wad.

Wzrost 170 cm, ciężyść 65 kg, kolor włosów ciemny, kolor oczu ciemny, kształt ciała przeciętne, zdrowie dobre, brak chorób przewlekłych, brak urazów, brak operacji, brak uzależnień, brak wad.

Wzrost 165 cm, ciężyść 60 kg, kolor włosów ciemny, kolor oczu ciemny, kształt ciała przeciętne, zdrowie dobre, brak chorób przewlekłych, brak urazów, brak operacji, brak uzależnień, brak wad.

Wzrost 160 cm, ciężyść 55 kg, kolor włosów ciemny, kolor oczu ciemny, kształt ciała przeciętne, zdrowie dobre, brak chorób przewlekłych, brak urazów, brak operacji, brak uzależnień, brak wad.

Wzrost 155 cm, ciężyść 50 kg, kolor włosów ciemny, kolor oczu ciemny, kształt ciała przeciętne, zdrowie dobre, brak chorób przewlekłych, brak urazów, brak operacji, brak uzależnień, brak wad.

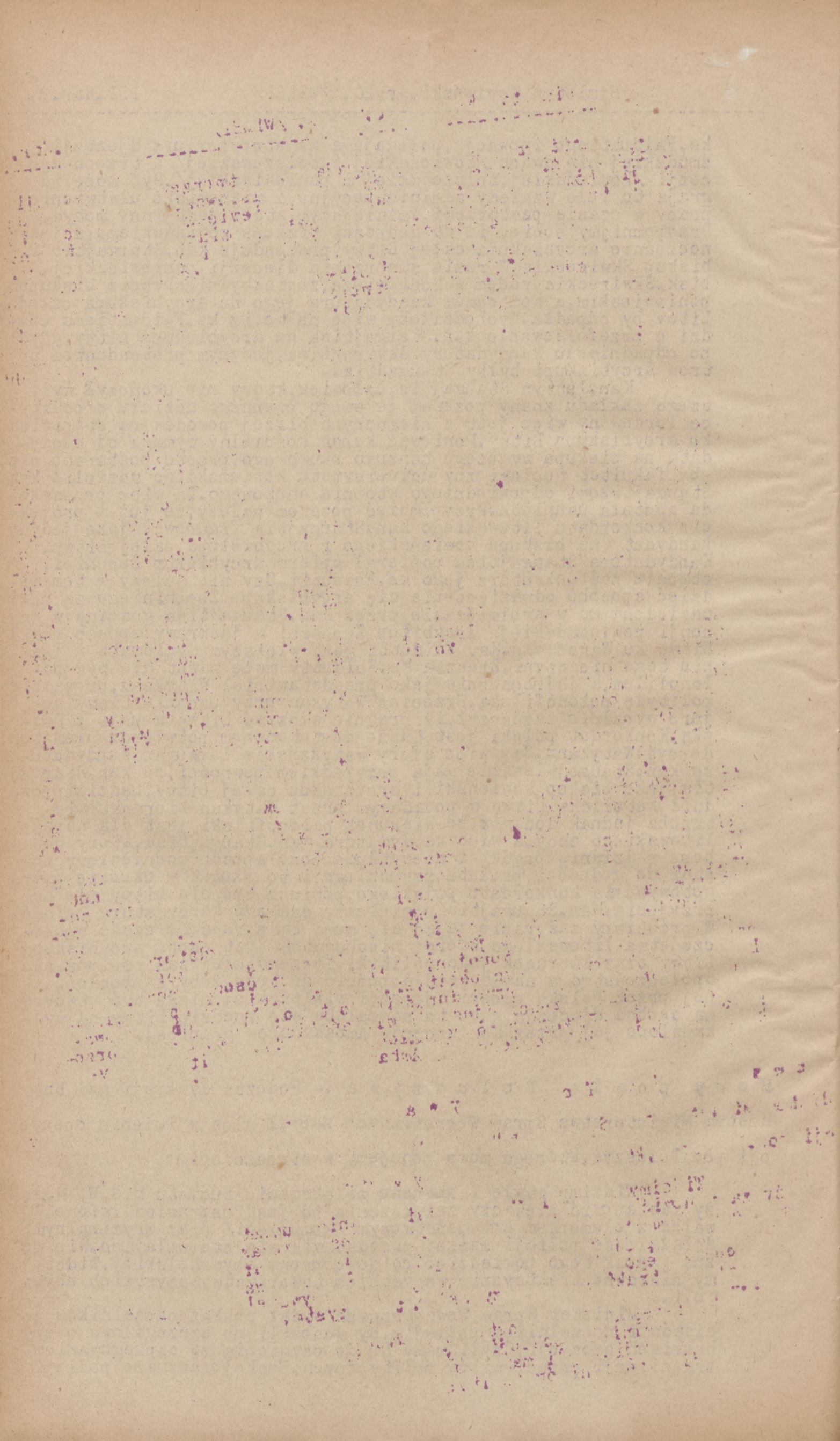
ks. Faiduttiego inowację, polegającą na stworzeniu z diecezji żmudzkiej nie dwóch /kowieńskiej i telszewskiej/ a trzech diecezji /kowieńskiej, telszewskiej i poniewieskiej/. Być może, iż grają tu rolę względy administracyjne, a mianowicie ułatwienie pracy w czasie pastoraacji. Ważniejszym atoli jest inny motyw. Przypomnijmy sobie, iż do godności biskupa kowieńskiego, a jednocześnie arcybiskupa całej Litwy pretenduje kan. Staugajtis i biskup Skwireckis. W razie stworzenia diecezji poniewieskiej, bisk. Skwireckis, rodem z Poniewieża, zostałby niechybnie biskupem poniewieskim, a tem samem kandydatura jego na arcybiskupa całej Litwy by odpadła. Wychodziłoby więc na to, iż ks. Faiduttiemu chodzi o przeformowanie kan. Staugajtisa na arcybiskupa Litwy, gdyż po odpadnięciu kandydatury Skwireckisa, jedynym pretendentem na tron arcybiskupi byłby Staugajtis.-

Kan. Justyn Staugajtis, człowiek, który nie ukończył wyższego zakładu, znany pozatem ze swego czynnego udziału w polityce forsowany więc jest z nieznanym bliżej powodów na stanowisko arcybiskupa Litwy. Ponieważ kanon kościelny wymaga od kandydata na biskupa wyższego cenzusu naukowego, przeto postarano się aby fakultet teologiczny uniwersytetu kowieńskiego udzielił kan. Staugajtisowi odpowiedniego stopnia naukowego. Ta więc przeszkoda została usunięta. Przypomnieć pozatem należy, że już w projekcie konkordatu litewskiego kan. Staugajtis figurował jako jedyny kandydat na biskupa kowieńskiego i arcybiskupa całej Litwy. Kandydaturę Staugajtisa popierał w pierw arcybiskup Zecchini, obecnie zaś sekretarz jego ks. Faidutti. Czy nie należy w tem widzieć sposobu odwdzięczenia się arcybiskupa Zecchiniego za rzekną udzieloną mu w swoim czasie przez kan. Staugajtisa gościnę w kanonji poniewieskiej? Arcybiskup Zecchini w jaskrawy sposób pchał Litwę ku Warszawie. Ks. Faidutti jest większym dyplomata i jawnie tego nie czyni. Zresztą ks. Faidutti może nawet nie być polonofilem, a jednocześnie jako przedstawiciel Watykanu, prowadzić politykę pokonofilską. Przecież Watykan przy uznaniu Litwy de jure wyraźnie zaznaczył, iż pragnie widzieć Litwę w unji z Polską. Konkordat polski jest także dostatecznym potwierdzeniem tendencji Watykanu. Czy więc sfery watykańskie lansując kandydaturę kan. Staugajtisa, nie mają przypadkiem pewności, że kan. Staugajtis, jako biskup kowieński i arcybiskup całej Litwy, będzie prowadził katolicką Litwę w pożądanym przez Watykan kierunku? Nie trzeba jednak dodawać, że kierunek polonofilski jest dla narodu litewskiego obcy, a więc kandydatura kan. Staugajtisa, który notabene w dziwnie prędki i niewytłumaczony sposób podniesiony został do godności prałata rzymskiego i to akurat w okresie przygotowywania konkordatu polskiego, powinna być dla Litwy nie do przyjęcia. Kan. Staugajtis powinienby sam swą kandydaturę cofnąć. W przeciwny zaś razie zająć się musi tą sprawą ta część społeczeństwa litewskiego, której nieobojętną jest osoba arcybiskupa Litwy oraz kierunek jego polityki. Szczególniej zaś nie powinno społeczeństwo a nawet rząd dopuścić do tego, żeby z nieokupowanej przez Polskę części diecezji wileńskiej miała być utworzona osobna diecezja, gdyż to równałoby się zgodzie Litwy na wykreślone jej przez Konferencję Ambasadorów granice.-

M o w a p o s ł a T o l u s z y s a .- Podczas dyskusji nad budżetem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zabrał głos w imieniu opozycji pos. Toluszys, którego mowę podajemy w streszczeniu:

Widzimy stałe i znaczne zwiększanie budżetu M. S. W. Należy zastanowić się, czy zwiększenie to jest usprawiedliwione. W walce z elementem antypaństwowym /komuniści/ oraz kryminalnym działalność policji naszej przedstawia się zadowalająco. Nie można jednak tego powiedzieć co do ochrony obywatelskiej. Widzimy nierówne traktowanie wszystkich towarzyszy, wszystkich obywateli.-

Minister Spraw Wewnętrznych wydał rozkaz naczelnikom powiatów i naczelnikom policji, by donosili mu szczegółowo o zebraniach opozycji. Czyli mamy tu do czynienia ze szpiegowaniem organizacji przeciwników politycznych. Funkcjonariusze policji

np: stenograficznie notują wszystko, co się dzieje na zebraniach opozycji, mimo to, iż policja nawet nie miała prawa być obecną na nich, ponieważ były one zamknięte. Pan, Panie Ministrze, powinien być nie ministrem partji chrz. dem., lecz ministrem Litwy. Nie należy do obowiązków pańskich szpiegowanie na rzecz partji chrz. dem. Dla was wszystko co nie wasze, to jest przeciwpaństwowe. Na podstawie czego np: agenci policji miejscowej żądają spisów członków organizacji opozycyjnych i w jakim celu? Po to tylko, by ich sterroryzować. "Ukinku Sajunga", która jest organizacją polityczną, otrzymuje pieniądze ze skarbu państwa. My zaś pieniędzy nie otrzymujemy i dlatego musimy i mamy prawo zbierać na swe potrzeby ofiary. Tymczasem Minister nie pozwala nam urządzać takie zbiórki. Wszystko to się czyni w celu walki z niepożądanymi dla was organizacjami. -

To samo się dzieje z prasą. Pisma większości chrz. dem., nigdy nie są karane, chociaż dużo w nich jest oszczerstw i dużo przynoszą szkody dla państwa. -

Tę samą nierówną miarę stosuje się i do samorządów. Dobre są te, gdzie panują wszechładnie "krikszczioni", złe - gdzie gospodaruje lewica. Birżańska rada powiatowa dotąd nie ma możności pracować, chociaż od chwili wyborów minęło już 1¹/₂ roku. To samo można powiedzieć o Kiejdanach i o innych miejscowościach. -

Czy prowadzimy wojny, czy mamy zbrojne powstanie, czy wogóle grozi nam, jakiegobądź niebezpieczeństwo, któreby usprawiedliwiło istnienie u nas stanu wojennego? Z racji tego stanu mamy komendantów wojennych, działają u nas sądy doraźne etc. By otrzymać np: pozwolenie na zwykłą majówkę, człowiek czasami musi jakeś 50 kilometrów jeździć po to do komendanta. -

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych jest tylko filją ulicy Orzeszkowej /gdzie się mieści centrala partji P. R./ służy nie interesom państwa, lecz interesom partji. Wobec tego nie możemy takiemu ministrowi asygnować ani centa. -

Co do pozycji pensji duchowieństwa wypada zaznaczyć, iż pieniądze tych ono nie otrzymuje faktycznie, pływają one do jakiegoś tajnego fondu, na cele akcji politycznej. -

Policji mamy w Litwie zawiele. Nie dziwnego jeśli trzeba posyłać policjantów na zebrania dla stenografowania, to trzeba na to mieć dużo ludzi. Dawniej w guberni Kowieńskiej było ogółem 8 - 9 isprawników; dzisiaj mamy ich 21; urzędników była setka, teraz z górą 200. Należy zmniejszyć nie ilość ministrów, lecz ilość policji. Należy więcej dać praw samorządom, rozszerzyć ich kompetencje, wówczas będzie można zredukować aparat administracyjny. -

W końcu mówca ubolewa, iż chociaż polszczenie Litwinów przy pomocy Kościoła zostało wstrzymane, jednak trwa obecnie przy pomocy kościoła ich ~~organizacja~~ germanizacja. -

Co do Kłajpedy mówca wypowiada żal, że w Sejmiku większość stanowią Niemcy, chociaż większością w Kraju jest ludność litewska. Wina za to spada na blok rządzący. Skoro jednak tak się stało, należy czempredziej powołać Dyrektorjum, które powinno posiadać zaufanie ludności. -

N o w e p a r t j e n a L i t w i e .- "Lietuvos Žinios" w N. 287 z 20/XII. 1925 r. zamieszczają artykuł, w którym dają charakterystykę nowopowstałych, w związku ze zbliżającymi się wyborami do Sejmu partyj i ugrupowań na Litwie. Artykuł "Liet. Žin." podajemy w streszczeniu:

Niedawno powstały na Litwie z inicjatywy klerykałów dwie nowe partje: "Związek Katolicki" oraz "Związek małorolnych i osadników". Chodzą również pogłoski o formowaniu się jeszcze jednego ugrupowania: "Związek Ludowy". Celem tej trójcy są wyraźne "Krikszczioniowie", którzy zdążyli w ciągu swych kilkoletnich rządów z kretesem się skompromitować, pragną ukryć się pod szyldelem nowoutworzonych przez się partyj, ponownie pozyskać większość głosów do nowego Sejmu. Tak więc "Związek Katolicki" odpowiada "Chrześcijańskim Demokratom", "Związek Małorolnych i Osadników" - "Federacji Pracy", zaś "Związek Ludowy" - "Związkowi Rolników". Partja Rolników odpowiada dawnej "Santara". Oświadcza ona, że ustalone przez Sejm 80 h ma już nie podlegać ani wywłaszczeniu, ani też zmniejszeniu. -

The first part of the report deals with the general situation of the country. It is noted that the weather has been very dry and hot during the past few months, which has had a serious effect on the crops. The government has taken steps to provide relief to the suffering people, but more is needed.

In the second part, the author discusses the political situation. There is a general feeling of dissatisfaction with the current government, and it is believed that a change is necessary. The author expresses his own views on the matter and suggests some possible alternatives.

The third part of the report is devoted to a detailed account of the author's travels. He describes the various towns and villages he visited, the people he met, and the customs and traditions of the region. He also mentions some of the interesting incidents that occurred during his journey.

Finally, the author concludes his report by summarizing his findings and expressing his hopes for the future. He believes that the country has a great potential, but it needs to be properly managed and developed. He ends with a few words of encouragement to the people and a promise to continue his work.

The following table shows the results of the survey conducted in the various districts. It is seen that the majority of the population are engaged in agriculture, and that the majority of the land is owned by a few large landowners. This situation is not only unfair to the poor, but it also hinders the development of the country.

It is therefore suggested that the government should take steps to reform the land system, and to provide relief to the poor. This can be done by redistributing the land, and by providing the poor with access to credit and other services.

IV-V. SPRAWY POLSKIE I INNYCH MNIEJSZOSCI NARODOWYCH.

CHARAKTERYSTYKA RZADÓW LITEWSKICH I MARTYROLOGJA LUDNOSCI POLSKIEJ
POD RZADAMI LITWY KOWIENSKIEJ.-

Mowa posła W. Budzyńskiego wygłoszona w Sejmie 14 grudnia podczas dyskusji nad budżetem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.-

Terror na Litwie Kowieńskiej w stosunku do ludności polskiej wciąż się wzmacnia. Z okazji rozważania preliminarza budżetowego M-stwa Spraw Wewnętrznych na posiedzeniu Sejmu 14 grudnia poseł Frakcji Polskiej W. Budzyński wygłosił wielką mowę charakteryzującą system eksterminacji i terroru stosowanego przez współczesne rządy litewskie względem wszystkich mniejszości narodowych, w szczególności zaś względem mniejszości polskiej.-

Pozycja w budżecie na utrzymanie duchowieństwa.-

Nie będę poruszył pytań, które miały już przedemną swych mówców, broniących tego lub owego stanowiska w odniesieniu do budżetu. Pragnąłbym natomiast coś niecoś dotknąć niektóre kwestje, których nikt nie podniósł, a jeśli i podniósł, to nie z tej strony, na oświetleniu której mnieby zależało.-

Na wstępie - chodzi mi o sumę budżetową, która miała już pewien odźwięk w debacie, t.j. sumę poświęconą katolickiemu duchowieństwu.

Nie będę stawiał pytania, czy jest celem lub nie wstawianie tej pozycji do budżetu. Właśnie przed chwilą przemawiał przedemną kapłan, wyrażając się w tej materji negatywnie. Lecz najczęściej i prawie wyłącznie zagadnienia pokrewne są tu podnoszone przez posłów, którzy wogóle odnoszą się do kościoła katolickiego negatywnie, czyli poruszali je nie w tej płaszczyźnie, z której ja wychodzę. Pragnąłbym ująć to zagadnienie z pozytywnej strony, a mianowicie: jeśli ta pozycja jest w budżecie, to czy służy ona właściwemu, sobie wznaczonemu celowi?

Rozpolitykowanie księży litewskich prowadzi do upadku autorytetu Kościoła.-

Znaleźliśmy się dzisiaj w takim położeniu, że ze strony grupy księży sprawy Kościoła zostały na szwank narażone /Na sali potakiwanie/. Nie mogę przemilczeć faktu, że imię kapłańskie czasem już jako przezwisko używanem bywa. Podkreślam, że przemawiam tu jako katolik, nie jako wyznawca wyznania obcego lub bezwyznaniowiec. Z tem większym bólem muszę skonstatować, że ta sukienka, kt. które jeszcze tak niedawno cieszyła się największym uszanowaniem, posiadała jakiś wyjątkowy mrok moralny, jest unikana przez ludzi, którzy winni ją nosić, ta sukienka bowiem została splamiona w oczach społeczności wierzącej. Z miejsca ks. Szmułksztys: Przemawiasz Pan słowami księdza Lausa.//

Muszę skonstatować, że formy życiowe sporej grupy księży przodującej w świeckim życiu - absolutnie nie odpowiadają ich powołaniu i czynionym ślubom. Nie chcę tu nazywać po imieniu osób i faktów, przestały one nawet być publiczną tajemnicą. Znane są też wszystkim fakty w rodzaju używania ze strony księży rewolwerów

IV-V. SPRAWY POLSKIE I INNYCH Mniejszości Narodowych

CHARAKTERYSTYKA RZĄDOW LITWY I Mniejszości POLSKIEJ

POD KADAMI LITWY KONTAKTY

Mowa państwa Władysława Kowalskiego wygłoszona w Sejmie 14 kwietnia 1920 roku. W sprawie litewskiej. Wskazanie na litewską powagę i szacunek do ludności polskiej. Wskazanie na litewską powagę i szacunek do ludności polskiej. Wskazanie na litewską powagę i szacunek do ludności polskiej.

Powaga i szacunek do ludności polskiej

Wskazanie na litewską powagę i szacunek do ludności polskiej. Wskazanie na litewską powagę i szacunek do ludności polskiej. Wskazanie na litewską powagę i szacunek do ludności polskiej.

Wskazanie na litewską powagę i szacunek do ludności polskiej

Wskazanie na litewską powagę i szacunek do ludności polskiej. Wskazanie na litewską powagę i szacunek do ludności polskiej. Wskazanie na litewską powagę i szacunek do ludności polskiej.

i nierewolwerów tam gdzie na to miejsca niema./Z krzesel ch. dem.: A nie mógłbyś Pan opowiedzieć o Wilnie?/

Muszę skonstatować, że w życiu Kościoła Katolickiego zbliżamy się u nas do położenia, w którym Kościół pozostanie bez swej odgórnej warstwy, bez koniecznej nadbudowy t.j. duchowieństwa, o ile wszystko pójdzie dalej tą drogą, co dzisiaj.

Polityka antypolska w życiu kościelnym.

Po za tem muszę zauważyć, że mamy tu i zagadnienia specjalne, które w Kościele dotyczą nas ze strony części duchowieństwa litewskiego, nas jako mniejszość narodowa.

Nie mogę nie zwrócić uwagi na okoliczność, że w procesie likwidacji polskiego języka w Kościele, który odbywał się w oczach nas wszystkich drogą ewolucji i rewolucji, a w części trwa jeszcze i teraz - w tym procesie księży, zaznaczam - nie wszyscy pewna ich grupa, odegrała rolę nadzwyczaj poważną a nieszlachetną, absolutnie niegodną ich stanu wysokiego, ich powołania./Z krzesel prawicy, zwłaszcza księży, zrywa się niezwykle hałas i krzywane wołanie: "Kłamiesz Pan, jesteś Pan oszczereą". Długotrwały dzwonek ucisza burzę./

Jest powiedziane: "Idźcie i nauczajcie wszystkie narody", lecz nigdzie nie jest powiedziane: "Idźcie i nauczajcie wszystkie narody po litewsku". Jeśli do Kościoła Katolickiego należą Polacy - to winni być nauczani po polsku, a nie inaczej./Z miejs prawicy, "Ukazują się wam cienie waszej roboty"/.

Dotknę jeszcze pewnego, bardzo znamienego objawu. Gdy w niedawnej przeszłości ksiądz przybywał do domu z kolendą - zawsze był spotykany z największą czcią, to było swego rodzaju święto w każdym domu. A dziś? Mamy coraz częstsze wypadki z takimi księżmi, przed którymi drzwi zamykane są na klucz, którzy do domów katolickich nie są wpuszczani./Z krzesel ch. dem.: "Socjaliści zawsze tak czynią"/.

To nie wszystko. Proszę wziąć akcję księży, którzy korzystając z prawa zapisu narodzin, prowadzą agitację za niedopuszczeniem notowania polskiej narodowości, za wstawianiem i nakłanianiem przvbyłych na ~~skrzynki~~ chrzciny do zapisywania narodowości litewskiej. Przybywający na chrzest ustępują najczęściej i z rezygnacją dają możność zapisywania księżom tego, co oni chcą.

Jestem zdania, że fakty powyższe wskazują wyraźnie, iż nasze życie religijne wprowadzonym zostało na tory, jakie mogą spowodować niewypowiedzianą krzywdę Kościołowi i Państwu, straty ni nieopisane.-

Pomimo wszystko co powkędziałem muszę skonstatować, że dziś mamy jeszcze księży, którzy postępują inaczej, zachowali swe wysokie przymioty katolickiego kapłaństwa i w tejsze Litwie otoczeni są powszechna i największą czcią. Ludność wobec takich kapłanów wprost przechodzi siebie w okazywaniu szacunku, wprost na rękach ich nosi./Z miejsca ks. Szmułksztys: "Naprzykład ks. Lausa/Tak, ksiądz Laus do tych należy, on jest takim i ja go sam najserdeczniej czczę./Na prawicy śmiech. Głosy: "Naturalnie, naturalnie."/

Zaznaczam, że na równi czcimy księży Litwinów, którzy postępują podobnie, postępują jak kapłani.-

Nie mając nic przeciwko tej pozycji budżetu, żądamy, by była użyta dla faktycznego dobra wiary katolickiej.-

Tyle co do tej sprawy.-

Niewykonywanie przez funkcjonariuszy Min. Spraw Wewnętrznych swych obowiązków.-

Z kolei pragnę dotknąć inną dziedzinę: chcę poruszyć objawy, jakie mamy w życiu organizacji społecznych i pokrewnych gałęziach. Dotyczy to polityki naszej administracji państwowej, której budżet rozchodowy mamy przed sobą. Zatrzymam się nad szeregiem objawów, które tu były już dawniej poruszone. Fakty, jakie przez niektórych panów posłów były tu wytykane w zapytaniach, interpelacjach i wprost w debatach z tej trybuny, najzupełniej potwierdzają się w życiu naszej mniejszości, potwierdzają się identyczne objawy. I być może, niezależnie od mego zdania, dane,

niezwolnionych tam gdzie nie ma miejsca niema, i krzesła ob-
 ów. A nie mógłby Pan powiedzieć o Wilnie?
 Muszę skonstatować, że w życiu Kościoła katolickiego w Wil-
 nie nie ma do polowania, w którym Kościół posiadałby
 jakąś osobną rolę, jakkolwiek nadzwyczajną, i chociaż
 w o. i. e. w rzeczywistości jest to droga, co dzisiaj.

Polityka antypolska w życiu Kościoła.

Po za tym muszę zauważyć, że mamy tu i zapadnięcie
 jakieś, które w Kościele dotychczas nie było, chociaż
 w rzeczywistości, jak mój kolega powiedział, jest to
 nie tylko nie zwolnionych tam gdzie nie ma miejsca niema, i
 krzesła ob-ów. A nie mógłby Pan powiedzieć o Wilnie?
 Muszę skonstatować, że w życiu Kościoła katolickiego w Wil-
 nie nie ma do polowania, w którym Kościół posiadałby
 jakąś osobną rolę, jakkolwiek nadzwyczajną, i chociaż
 w o. i. e. w rzeczywistości jest to droga, co dzisiaj.

Just powiedziałem: "Idzie i naucojęcie wszystkie narody".
 Ica nie może być powiedziane: "Idzie i naucojęcie wszystkie
 narody". To winno być powiedziane po polsku, a nie
 po łacinie. "Idzie i naucojęcie wszystkie narody".

Dotyczy także polski, bardzo znaczący odzw. Odby
 niedługo przedtem, kiedy przyszedł do domu z koloną
 że był spotykany z najgłębszą wiarą, to było swoje
 to w każdym domu. A dzisiaj mamy coraz częściej
 kłopoty, przed którymi drwi, zamknięte są na klucz, który
 now katolickich nie są wzmocnieni, i krzesła ob-ów.

To nie wszystko. Proszę wziąć także katechizm, który
 staje z grawo, kapłan narodził, prowadzi, egzystuje, to
 czynień, które polskiej narodowości, są wzmocnieni i
 nianiem przysposobienia, na jakieś chrześcijańskie, do
 litewskiej. Przekładają na chrześcijańskie, do
 tymczasem, że jest to, co jest, w każdym domu, to
 że życie religijne, w rzeczywistości, jest to, jak
 wiodące, nie wywołuje, tylko Kościoła i Państwa, który

Pomimo wszystko, co powie, że nie ma, nie ma, nie ma,
 dziś mamy jeszcze kary, który postępuje, inazet, zachowali
 wysoki, przynajmniej katolicki, kapłan, inazet, zachowali
 czynień, które polskiej narodowości, są wzmocnieni i
 nianiem przysposobienia, na jakieś chrześcijańskie, do
 litewskiej. Przekładają na chrześcijańskie, do
 tymczasem, że jest to, co jest, w każdym domu, to
 że życie religijne, w rzeczywistości, jest to, jak
 wiodące, nie wywołuje, tylko Kościoła i Państwa, który

Zauważam, że na równi, co i w innych, który
 tego, podobnie, postępuje, jak kapłan.
 Nie ma, nie ma, nie ma, nie ma, nie ma, nie ma,
 dla, dla, dla, dla, dla, dla, dla, dla, dla, dla,
 tyle, co do tej sprawy.

Należy wykonać przez funkcjonariuszy Ministerstwa Wewnętrz-

nych spraw obywatelskich.

I kole, przede, dotychczas, inazet, zachowali, ob-
 łączy, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak,
 gale, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak,
 której, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak,
 przez, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak,
 i, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak,
 i, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak,
 i, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak, jak,

które tu przytoczę, potwierdzą argumenty i wnioski panów.-

Muszę stwierdzić, że ze strony pewnych urzędników i pewnych instytucyj Ministerstwa Spraw Wewnętrznych prowadzony jest swego rodzaju sabotaż ich bezpośrednich obowiązków. Mamy szereg wypadków, że tam, gdzie nie można wprost bezpośrednio przeciąć drogę jednostkom, instytucjom, lub organizacjom społecznym w ich prawowitej pracy - czyni się to pośrednio, drogą okreśną, /pos. Bielinis s.d., z miejsca: "Droga prowokacji", Z krzesel ch. dem. "Naturanie prowokacji"/ Tak bywa i prowokacji, lecz chwilowo zatrzymam się nad sabotażem.

Zilustruję mowę swą faktami;

Paraliżowanie pracy polskiego t-wa oświatowego "Pochodnia".-

W Kiejdanach pełnomocnik towarzystwa oświatowego wniósł podanie o zgodę na zebranie organizacyjne oddziału T-wa w Zejmach /Z krzesel ch. dem.: "A jakie to towarzystwo?"/ Pełnomocnik T-wa "Pochodnia" w Kiejdanach /Z prawej: "Aha, "Pochodnia"/ pozwolenia nie otrzymał i to w sposób nie bezpośredni: zgromadzenie miało odbyć się 15/III, to też zgoda na takowe wręczona 16. III, nie bacząc na to, że ów pełnomocnik 14. III, czekał na pozwolenie w Kiejdanach u Naczelnika Powiatu bez skutku, aż do chwili gdy biuro zamknięte zostało.

Mysleliśmy początkowo, że winą po stronie pełnomocnika, Pełnomocnictwo T-wa oświatowego zostało wydane innej osobie. Nowy pełnomocnik zwrócił się ponownie do Naczelnika Powiatu z prośbą o zezwolenie na zebrania w trzech miejscach: Zejmach, Datnowie i Pacunelach. Tym razem bez ogródek odpowiedziano odmownie. Zwróciłem się wówczas do p. Ministra wskazując mu, że w Kiejdanach dzieje się nam krzywda nieprawnie. P. Minister odpowiedział mi: dobrze, zbadam, wezwę naczelnika, dam mu wskazówki. Po kilku tygodniach znowu byłem u p. Ministra, który mi zapewnił, że sprawa jest zbadana, dał wskazówki Naczelnikowi Powiatu - towarzystwo może nadal spokojnie pracować i zgłosić się o pozwolenie na zebrania.-

Pełnomocnik ponownie podał prośbę, lecz podanie odrzuconem zostało rzekomo z tej racji, że komendant na zebranie się nie zgadza.-

Prawie równocześnie zostało złożone podanie o pozwolenie na doroczne zebranie Kiejdańskiego Oddziału t-wa oświatowego. Ja sam zwróciłem się do Naczelnika Powiatu z zapytaniem, co on ma przeciwko temu towarzystwu lub jego zebraniom.-

Pan Naczelnik bardzo grzecznie mi odpowiedział, że nic nie ma absolutnie i że mogę być spokojny, iż z jego strony nie będzie żadnej przeszkody, podanie zaś odesłane jest do Komendanta i ten zdecyduje. Zwróciłem się z tem samym do Komendanta. Ten mi odpowiedział, że nie ma on nic przeciwko zebraniu T-wa /śmiech na lewicy/, jedynie na prośbę kiejdańskiego Naczelnika musiał napisać rezolucję negatywną /Na lewicy oklaski i wołania: skandal, skandal./ W obawie, że ja źle zrozumiałem, sprawdziłem, czy tak jest faktycznie. Komendant powtórzył, że, ~~nie~~ nie chcąc czynić przykrości Naczelnikowi Powiatu, inaczej postąpić nie mógł. O ile postępowanie takie uważam za nieprawne - mam możność wnieść skargę do Ministra Obrony Krajowej.

Z powyższego wynika, że wina faktyczna obciąża nietyle Komendanta, ile Naczelnika Powiatu.-

Po za tem chce zwrócić uwagę Panów na inny fakt. Kiejdański Oddział T-wa "Pochodnia" jest organizacją zalegalizowaną, pracuje zupełnie prawnie i raptem ni stąd ni zowąd wszyscy członkowie T-wa, których spis został dostarczony władzom przez Zarząd T-wa, otrzymują wezwania od policji i zaczyna się policyjne dochodzenie.-

W jakim zebraniu brał udział, do jakiego należy stowarzyszenia, na co wpłacał pieniądze towarzystwu. Ludziska, przeważnie niwykształceni, zafrasowali się. Im zdawało się, że organizacyjne zebranie towarzystwa było legalne, gdyż uczestniczyli urzędowi przedstawiciele policji, że biorą oni udział w legalnem stowarzyszeniu, zwłaszcza, że był też obecny poseł do Sejmu. Okazało się

W tym celu należało przede wszystkim wypracować jednolity front i wyeliminować wszelkie podziały. W tym celu należało przede wszystkim wypracować jednolity front i wyeliminować wszelkie podziały. W tym celu należało przede wszystkim wypracować jednolity front i wyeliminować wszelkie podziały.

Przebieg walk w rejonie wsi...

W tym celu należało przede wszystkim wypracować jednolity front i wyeliminować wszelkie podziały. W tym celu należało przede wszystkim wypracować jednolity front i wyeliminować wszelkie podziały. W tym celu należało przede wszystkim wypracować jednolity front i wyeliminować wszelkie podziały.

Przebieg walk w rejonie wsi...

W tym celu należało przede wszystkim wypracować jednolity front i wyeliminować wszelkie podziały. W tym celu należało przede wszystkim wypracować jednolity front i wyeliminować wszelkie podziały. W tym celu należało przede wszystkim wypracować jednolity front i wyeliminować wszelkie podziały.

Przebieg walk w rejonie wsi...

W tym celu należało przede wszystkim wypracować jednolity front i wyeliminować wszelkie podziały. W tym celu należało przede wszystkim wypracować jednolity front i wyeliminować wszelkie podziały. W tym celu należało przede wszystkim wypracować jednolity front i wyeliminować wszelkie podziały.

jednak, że tak nie jest, skoro rozpoczęło się śledztwo. Tak też sobie myśli każdy nieoświecony człowiek. Celem podobnych metod policji jest właśnie terroryzowanie, zastraszanie ludzi, by się bali należeć do podobnych organizacyj, by za nic nie odważyli się wstępować do nich. Podobne fakty miały miejsce nie tylko w Kiejdanach. Mogę wymienić ich jeszcze więcej.

To samo się dzieje w pow. Trockim, Olickim i inn.

Oto fakt z Trockiego powiatu. Pewne towarzystwo oświatowe złożyło podanie na urządzenie organizacyjnego zebrania. Złożono podanie raz, następnie drugi raz. Za drugim razem naczelnik powiada: dobrze, pozwolę, nic przeciwko temu nie mam. I mówi stojącemu obok pomocnikowi. Pan wyda tej osobie pozwolenie na urządzenie zebrania.

Zebranie było wyznaczone na 4 października. Pełnomocnik Towarzystwa przyjeżdża 2 października, lecz było to święto policji, więc czeka w Koszedarach do dnia następnego, 3-go idzie do kancelarii i czeka tam od samego rana. Przed godziną 2-gą pomocnik Bajoras oświadcza mu: Czeka, Pan, czeka, zaraz wydam. Tymczasem Bajoras wyszedł, człowiek zaś czekał do wieczora i niczego się nie doczekał. Pełnomocnik pojechał do domu, zebrani zaś ludzie musieli pójść z niczem.

W Piwoszunach, Olickiego pow., miejscowe towarzystwo chciało urządzić przedstawienie dwóch komedijek. Podanie zostało złożone dnia 31 maja. Pozwolenia nie dano, jakoby z powodu odmowy komendanta. Towarzystwo prosi po raz drugi, na 28 czerwca, do podania dołącza się cenzurowany tekst. Odpowiedź brzmi: ponieważ komendant nie pozwala, nie można. Towarzystwo prosi o zgodę na urządzenie kwesty na cele oświatowe. I tego nie pozwolono. W tymże czasie o kilkanaście kroków dalej, w tych samych Piwoszunach pozwolono na urządzenie zebrania miejscowej politycznej organizacji Ukininku Saj. /Głos z prawicy: Jaka okropna rzecz./ Tak, Litwinom o parę kroków dalej na zebranie się pozwala.

Terroryzowanie ludności polskiej.

Następnie dużo ciekawego dał wyjazd bezrobotnych do Francji, i znów w Kiejdanach. Przychodzą np: ludzie i proszą wydać im świadectwa prawomyślności. Im się mówi: "Pan jesteś członkiem "Pochodni"? Człowiek odpowiada: "Nie, panoczku, nie jestem". "Jeżeli wskażesz dwóch świadków, że nie jesteś członkiem "Pochodni" będziesz mógł jechać do Francji, jeżeli zaś nie - to nie pojedziesz."

W Jeziorosach, Kupiec prosi o wydanie mu pozwolenia na wyjazd zagranicę dla zakupu towarów. Jemu się powiada: "Jeżeli Pan złożysz dowód, że nie jesteś członkiem miejscowego towarzystwa oświatowego, to otrzymasz pozwolenie". /Pos. Pleczkajtis /soc. dem. z miejsca: "Kto wie, jeżeli byłby członkiem towarzystwa szerzenia ciemnoty, czyby otrzymał? - /

Nie wiem.

Chciałbym wskazać na jeszcze jeden taki moment psychologiczny. Jeden z panów urzędników na uwagę posła do Sejmu wobec nieprawego postępowania względem naszych organizacyj: "Wszak wstyd panu, przecież my o tej sprawie nie będziemy mogli zamilczeć i poruszymy ją u Ministra w Sejmie, odpowiedział: "Poruszcicie Panowie, mnie to ułatwi karierę". /Pos. Szmuksztys ch. dem. z miejsca: "Kto to powiedział? /

Powiedział to naczelnik powiatu. Jestem przekonany, że wszystkie te postęпки, nie zważając na wszelkie okólne dróżki, zasłanianie się komendantami, co jest niecelowem, niewłaściwem i nieskończenie nieprawem, chociaż sposoby ku temu są legalizowane z góry, jest to wykraczanie przeciwko Konstytucji, przeciwko narodowi litewskiemu, przeciwko mniejszościom, przeciwko światu, przeciwko wszystkim /głos z soc. dem.: Słusznie. /

Nie chcąc zajmować długo czasu, wskażę jeszcze tylko na jedno. Przypominam, jak 14 marca 1924 r. p. Premier Tumenas, jak również 28 maja p. Premier Gałwanauskas napadli na nas, że, dowodząc istnienia terroru w kraju, rzucamy na Litwę oszczerstwa. /Pos. Szmuksztys, ch. dem. z miejsca: Słusznie. /

Wobec tożsamości... (mirrored text)

To samo się dzieje w państwach... (mirrored text)

Oto jak... (mirrored text)

Wobec tożsamości... (mirrored text)

Wobec tożsamości... (mirrored text)

Terroryzm i ludność polska

Wobec tożsamości... (mirrored text)

Wobec tożsamości... (mirrored text)

Wobec tożsamości... (mirrored text)

Wobec tożsamości... (mirrored text)

Wobec tożsamości... (mirrored text)

Tak, tu jest terror. Posłuchaj pan, panie Szmukłsztys, do końca, a potem wyciągaj wnioski; Myśmy wtedy przytoczyli fakty. Przejrzyjcie stenogramy. P. Prezes Ministrów Tumenas nie odpowiedział nam wtedy na żaden fakt. Ponieważ nie pozwolono nam powtórzyć naszych zapytań z trybuny, wystosowaliśmy do p. Tumenasa list otwarty, lecz i na ten list nie otrzymaliśmy odpowiedzi.

Ale nie o tem chcę mówić. Chcę wskazać na nowe fakty. Mam udowodnić, że terror u nas jest, terror bezwzględny; być może z powodu zbliżających się wyborów, może z innych powodów nie wiem. Przytaczam nowy fakt.

Katowanie p. Bogdanowicza przez policję.

4 grudnia miał miejsce następujący wypadek. Chłopak 19-20 lat został aresztowany przez policję w chwili, gdy uczył 5 dzieci i wychowanka p. Jurewicza. Na zapytanie policji, na zasadzie czego naucza, wskazał, że ukończył 4 klasy gimnazjum oraz, że innego pozwolenia niema, że u pana J. mieszka już prawie od roku uczy dzieci jego, co nie jest wzbronione. Chłopaka tego odstawiono do Zośl i tam zaczęły się jego męczarnie.

Natychmiast go zrewidowano. Policja znalazła przy nim rzecz straszną: znalazła świadectwo, że jest on sekretarzem Zosielskiego oddziału t-wa oświatowego "Pochodnia" /głos z ukin, saj.: Który nielegalnie działa/, który działa legalnie /głos z uk, s.: "Lecz który nielegalnie poswła nauczycieli"/. Rozstrzygniecie to zostawcie Panowie, p. Ministrowi Oświaty. Prosiłbym pos. Szmukłsztisa, by mi nie przeszkadzał lecz wysłuchał do końca. Znaleźniono więc przy nim to świadectwo, jak również odpisy listów jakie były wysyłane do zarządu centralnego w Kownie. Zatem zaczęto tego chłopca bić.-

Zbito go bardzo i potem odwieziono do Koszedar, bijąc w drodze. Tu się już zaczęły prawdziwe męczarnie: zaczęto go katować i tłuc.

Nieraz słyszałem tu /w stronę lewicy/ o używaniu przez policję stempli karabinowych. Lecz nigdy mi dotąd nie wypadło badać osobiście tej sprawy. Obecnie muszę stwierdzić, że chłopcu temu zdjęto buty, w pierw bito go w stopę kijem, który pękł, potem stemplem. Później włożono mu na głowę paltot, żeby nie krzyczał. W końcu zemdlał, a gdy po przyjsciu do przytomności poprosił o wodę proponowano mu naftę. Z początku bił go jeden policjant, potem zawołał jeszcze pięciu i wszyscy go bili razem. /Pos. Stepownikus, z miejsca: Jak więc pozostał żywy?/ O tem się dowie Pan dalej. Kiedy 7 grudnia p. Jurewicz wydoształ chłopaka z rąk policji, zawieziono go do lekarza powiatowego. Było to 7 grudnia t. j. 2 - 3 dni po katowaniu. /Pos. Draugialis, z miejsca: Jak się nazywa ten lekarz?/ Jak się nazywa nie pamiętam, lecz jest Litwinem, jest lekarzem powiatowym i oto jego świadectwo, stwierdzające istnienie 14 obrażeń na ciele.-

Brzmi ono następująco:

Świadectwo lekarskie.-

Niniejsze świadectwo jest wydane Antoniemu Bogdanowiczowi, zamieszkałemu we dworze Linków, Łoptowskiej gminy, Kowieńskiego powiatu, na osobistą jego prośbę w celu złożenia w sądzie w sprawie kryminalnej. Znalazłem u niego, Bogdanowicza, temperaturę 37,2 puls pełny, 84 na minutę. Otoczenie oka prawego od góry i spodu zsiniałe: na konsze prawego ucha od strony tylnej jest 1 1/2 cmt, długości zadraśnięcie, pokryte krwawym strupem; na środku krzyża siniak długości 17 i szerokości 14 ctm, zaś okolica jego spuchnięta; obydwie strony bioder oraz górna część prawej nogi w 1/3 części od tyłu zsiniałe, powyższe sine miejsca składają się z poszczególnych siniaków ciemniejszej barwy kształtu pasków, szerokości 3 ctm.; na prawej łydce w jednej trzeciej części środkowej od przodu i środka jest siniak długości 14 i szerokości 10 ctm, zaś pośrodku siniaka jest rys długości 3 i szerokości 1 ctm; stopa prawej nogi nieco spuchnięta: przedramię prawej ręki spuchnięte zwierzchu, tu jest siniak długości 3 szerokości 2 ctm.; ramię prawej ręki od tyłu i przodu całe zsiniałe, to zsiniałe miejsce składa się z poszczególnych zlewających się siniaków; prawa ręka 1/3 część od wierzchu zsiniała. Poszkodowany

...toż samemu wydziałowi...
...z wydziału...
...z wydziału...

...z wydziału...
...z wydziału...
...z wydziału...

...z wydziału...
...z wydziału...
...z wydziału...

...z wydziału...
...z wydziału...
...z wydziału...

...z wydziału...
...z wydziału...
...z wydziału...

skarży się na ból tylnej części szyi, krzyża, bioder i z racji bólu nie może ani zgiąć się, ani usiąść.

Wszystkie niniejsze uszkodzenia ciała są uczynione przed 2 - 3 dniami przez uderzenie poszkodowanego jakimś twardym, tępym przedmiotem, np: kijem; sińce jako takie są potłuczeniami rodzaju lżejszego, lecz wobec wielkiej ich ilości należy niniejsze uszkodzenie ciała zaliczyć do rodzaju męczeństwa.-

Lekarz powiatowy P. Żyliński.

Pieczęć lekarza powiatu Trockiego.

To jest dokument wydany przez urzędnika. Chcę tu przypomnieć jedno; gdyby panowie zetknęli się z takim człowiekiem, który na skutek pobicia sam nawet nie może przybyć, a jest przywożony, jeżeliby panowie popatrzyli jak wygląda /umyślnie zaprowadzono go w Kownie do lekarza dla zbadania, strach człowieka ogarnia gdy się widzi co się u nas wyprawia. Wy, niby głosiciele demokracji obchodzicie się w ten sposób i to jeszcze z kim? z synem robotnika, ściślej mówiąc, z synem wdowy po robotniku dworskim. Pokażę wam dokument jaki otrzymałem na pamiątkę. Chłopak oddał mi ze łzami w oczach mówiąc: tą oto chustką zapchano mi usta w czasie bicia, żebym nie krzyczał. /Tu pos. Budziński wyjmując z koperty chustkę do nosa czerwona od krwi. Z soc. dem.: wstyd, wstyd. Hałas. Dzwonek. Pos. Szmułkszys, ch. dem. z miejsca: Nato jest sąd. Gdy podniosłem tę kwestję wy się śmiejecie... /Pos. Szmułkszys z miejsca: Nikt się nie śmieje. / Jeżeli wam wskazuję na ten bolesny fakt, to musicie się zachować wobec niego poważnie ze współczuciem. Lecz wy się śmiejecie i tem obrażacie uczucie ludzkości jeszcze dotkliwiej. Pytam was: poco to się robi? Czy za to, że on uczył legalnie sześcioro dzieci i był członkiem "Pochodni" legalnego towarzystwa? Wszak w zasadzie jest to to samo co i w Kiejdanach, gdzie wytoczono sprawę osobom, które są członkami legalnego towarzystwa. Wszak wszędzie jest ta sama myśl, te same środki i ten sam cel tylko stopień okropności większy.-

Deportowanie niewinnych ludzi.-

Teraz dalej. Mamy fakt wysłania księży Lausa i Maciejowskiego, których tu wspominaliście. Zapytuje: poco ten środek? Jeżeli organy państwowe miałyby przeciwko nim, wytoczyłyby im już dawno sprawę i pociągnęłyby ich do odpowiedzialności. Lecz patrzcie, nikt im takiej sprawy nie wytoczył, zostali oni zesłani, jako przykład dla innych. W tem samym mówicie do nas: "Wiedźcie, pamiętajcie choć słowo jeszcze, a spotka was los Lausa i Maciejowskiego". Jeżeli są oni winni, to wytoczcie sprawę. Jednak nie można ich pociągnąć do odpowiedzialności bo są niewinni. Już przeszły dwa lata byli oni dwukrotnie zesłani i nic absolutnie przeciwko nim nie znaleziono.-

Litwa swoją zachłannością pozostaje w tyle demokracji całego świata.-

Dochodzę do smutnego wniosku że te objawy, o których dzisiaj częściowo tylko wspominałem i których w życiu jest mnóstwo są oznaką jakiegoś zezwierzecenia. Kto ponosi za to odpowiedzialność - rozstrzygajcie sami. Ja tu, w tej sali, nie będę oskarżał imiennie nikogo: niech wam wasze sumienie odpowie na to, kto ponosi odpowiedzialność za takie fakty. I cała sprawa ma miejsce wtedy, gdy na całym świecie dokłada się największe, nieludzkie starania, żeby dojść do jakiegoś ładu, żeby dojść do współżycia poszczególnych państw i narodów. To się robi w obliczu wielkiego dzieła Locarno, to się robi w obliczu kongresu mniejszości, który wykazał chęć uporządkowania tej kwestji, dojścia do takich warunków, do takiego stanu rzeczy, gdzie ze strony mniejszości przyjęto pomocniczą rolę w sprawie doprowadzenia do pokojowego współżycia większości narodowych z mniejszościami. W kongresie tym brali udział i przedstawiciele Litwinów i oni chcieli przyłożyć rękę do tego dzieła. Z jednej strony czyni się tam tak, a z drugiej co się robi u nas? Ci, którzy wezmą udział w przyszłym kongresie, co oni będą mogli powiedzieć na swoje usprawiedliwienie, na usprawiedliwienie swego narodu?

Wszystkie te sprawy... [The text in this section is mirrored and largely illegible due to extreme fading and bleed-through.]

Dotychczasowe stanowiska ludności...

Teren ten... [The text in this section is mirrored and largely illegible.]

Wobec... [The text in this section is mirrored and largely illegible.]

Fakt ten ma miejsce wtedy, gdy wielki filar demokracji europejskiej, Mac Donald, zapewnia, że po wypadkach locarneńskich kwestja mniejszości będzie w Europie najważniejszą, najżywością kwestją, która zadecyduje o pokoju i wojnie. Weźmy np: Estonję. Estonia zrealizowała w tej chwili swe obietnice dane mniejszościom. Albo weźmy Łotwę: tam przedstawiciele mniejszości są zapraszani do gabinetu, tam od lat kilku wprowadzono prawo do zakładania przez mniejszości szkół dla swych dzieci, dano im możność wywierania wpływu na te szkoły; tam w ministerjach są obieralni przedstawiciele mniejszości, którym się powierza kierownictwo spraw narodowych tych mniejszości. Bierzcie w końcu za przykład Niemcy, które dotychczas nie chciały uznać u siebie mniejszości i które na skórze mniejszości litewskiej wypisały swe bolesne pismem nieuznanie ich praw, ignorowanie takowych. Patrzcie, co się tam teraz dzieje: z wyjątkiem paru pism nacjonalistycznych cała prasa mówi, że należy przyznać prawa mniejszości, że trzeba poddać rewizji obecny stan rzeczy. Na tym samym kongresie przedstawiciel Niemców p. Sehiemann powiedział: My nie tylko dajemy słowo, że będziemy walczyć o prawa dla mniejszości, lecz również przyrzekamy, że wpłyniemy na swój kraj macie rzysty, żeby był on na czele tych narodów, które są gotowe umożliwić odpowiedni rozwój tego zagadnienia.-

Weźcie Rosję. Miałem sposobność rozmawiania z paru osobami, które powróciły z Rosji w delegacji ekonomicznej. Ludzie ci nie są socjalistami, ani t. zw. elementem lewicowym; panowie ci którzy jeździli, są właśnie przedstawicielami prawicy. Oni nie znajdują słów pochwały dla tej pracy, jaką się tam prowadzi. I że tam w tym kraju "kuli i postfonka" dąży się obecnie do normowania i porządkowania we wszystkich dziedzinach. Niestety, wszystko to się robi dokoła nas, lecz nie u nas. / Z prawicy: A jak jest w Wilnie? Dlaczego milczysz o Wilnie? Jak jest w Warszawie? Niestety nie byłem tam... Jak pan będzie w Warszawie i wróci to zechcesz pan mnie o tem poinformować. Ja nie mam autentycznych wiadomości. / Hałas na prawicy. Pos. Steponawiczus uk. saj.: z miejsca: Panie szanowny, opowiedz o Białorusi, co wy tam robicie. Dzwonek. / Jednym słowem należy przyznać, że trzeba będzie wielkiej pracy w przyszłości, żeby można było naprawić w kraju te krzywdę moralną, jaką się obecnie czyni, na to trzeba dziesiątków lat. I niewiadomo, czy wtedy nie trzeba będzie specjalnych studjów: misji międzynarodowych, żeby leczyć tę nienormalną psychozę, jaka dziś tu panuje. / Na lewicy oklaski. /

Motywy Prezydenta Republiki dla których nie zatwierdził ustaw o wywłaszczeniu cudzoziemców i korzystaniu ordynarjuszów z zabudowań dworskich.

Jak wiadomo, Prezydent Republiki Litewskiej odmówił kontrasygnaty i zwrócił Sejmowi dla ponownego rozważania dwie ustawy, z których jedna dotyczy sprawy likwidacji nieruchomości przez obcych poddanych do dn. 3 kwietnia 1926 roku, druga - prawa ordynarjuszów korzystania z zabudowań dworskich w ciągu 5 lat.

Jak wiadomo na mocy pierwszej ustawy obywatele obcych państw, którzy drogą prawną lub testamentu nabyli nieruchomą własność winni ją do dn. 3 kwietnia 1926 r. przekazać rolnikom, obywatelom Litwy; ci zaś z obywateli państw obcych, którzy nabyli nieruchomość po ogłoszeniu niniejszej ustawy, muszą zlikwidować ją w ciągu trzech lat.

Otóż Prezydent Republiki wskazuje, iż w ten sposób zrobiono różnicę pomiędzy tymi obcymi poddanymi, którzy już posiadali nieruchomości, zanim nowe prawo zostało ogłoszone, a tymi, którzy je nabyli po ogłoszeniu tego pisma: pierwsi muszą je zlikwidować w ciągu kilku miesięcy, drudzy zaś w ciągu trzech lat.

Takie nierówne traktowanie obcych poddanych może spowodować jedynie trudności z państwami zagranicznymi. Należy wszystkim obcopoddanym dać możność zlikwidowania swych nieruchomości w ciągu trzech lat, niezależnie od tego, czy zostały one nabyte przed, czy też po ogłoszeniu powyższego prawa.-

[The text on this page is extremely faint and illegible, appearing as a series of ghostly lines and scattered characters.]

Motywy Prezydenta Republiki odmowy zatwierdzenia drugiej ustawy są następujące:

1. Na podstawie prawa cywilnego przymusowe wywłaszczenie jak również czasowe odebranie nieruchomości, czy też prawo udziału w jej korzystaniu jest dozwolonem o ile tego wymaga interes państwa lub społeczeństwa, tylko za wynagrodzeniem. Pozatem powyższe prawo cywilne nie może być tutaj zastosowane, ponieważ własność ta jest wywłaszczona nie na potrzeby państwa we lub społeczne, lecz dla użytku osób prywatnych.-

2. Nowe prawo wytwarza niewyraźne stosunki pomiędzy robotnikami, którzy mają korzystać z zabudowań, a właścicielem ich. Ustawa nie określa praw, ani też obowiązków właściciela zabudowań i robotników; również nie są określone warunki korzystania z tego mienia, odpowiedzialność w razie jego uszkodzenia, zniszczenia i t. d.

3. Przy wywłaszczaniu dworów na podstawie odpowiedniego prawa są również wywłaszczane zbędne we dworze budynki, z których w centrum pozostawia się tylko tyle, ile koniecznie potrzeba. Nowe zaś prawo zezwala nowoosiedleńcom korzystać z tego niezbędnego minimum zabudowań w ciągu pięciu lat, co jeśli przynieś się ulgę nowoosiedleńcom, to niemniej wyrządzi krzywdy gospodarce centrum.

4. Wreszcie wykonanie niejasnego prawa zrodziłoby cały szereg nowych procesów sądowych, które nasze sady i tak już są obciążone, oraz stworzyłoby teren dla samowoli urzędników.-

Uchwała II zjazdu przedstawicieli gmin żydowskich w sprawie autonomji kulturalnej nadanej sądom. "Dzień Kowieński" Nr. 285 donosi:

Konferencja przedstawicieli gmin powiatowych, wzystkich żydowskich stronnictw politycznych i stowarzyszeń ekonomicznych oraz członków komitetu wykonawczego b. Żydowskiej Rady Narodowej i Żydowskiej Frakcji Sejmowej, jaka się odbyła 6-7 grudnia b. r. po zaznajomieniu się z t. zw. "Ustawą o gminach żydowskich" i przez pisami o jej wykonywaniu, stwierdza, że instytucje utworzone na mocy tej ustawy i przepisów nie potrafią w żaden sposób wykonywać obowiązków organów żydowskiego samorządu narodowego.-

Ponieważ ustawa ta: niszczy zasadę jednej gminy żydowskiej, zwięża jej kompetencje, wyodrębnia z niej sprawy religijne, znosi zasadę przymusowego opodatkowania oraz oddaje gminy pod nadzór i kierownictwo Departamentu Samorządowego i organów policyjnych M. S. W., to takie instytucje są dla żydów litewskich nie do przyjęcia i nie mają nic wspólnego z prawdziwą formą, treścią i zasadą gmin narodowych.-

Istnienie takich instytucji, zwanych urzędowo "Żydowskimi Gminami Narodowymi", będzie prowadziło do rozszczepienia Żydów litewskich i sfalszowania autonomji narodowej oraz uczyni je narzędziem do celów obcych żydowskim interesom i potrzebom narodowym, narzędziem, które będzie kierowane przez siłę obcą.-

Dlatego też zjazd uchwała, że interesy Żydów litewskich nakazują im bezwzględnie nie brać udziału w tworzeniu t. zw. "Żydowskich Gmin Narodowych" oraz w wyborach do podobnych organizacyj.-

X. K R O N I K A . a/zagraniczna.-

Pobyty komisarza spraw zagranicznych Cziczierina w Kownie.- Oficjalny komunikat o pobyci Cziczierina w Kownie był następujący: We środę 23 grudnia komisarz spraw zagranicznych ZSSR Cziczierin w towarzystwie dyrektora Departamentu politycznego M.S.Z. p. Bałutisa, nadzwyczajnego posła litewskiego i pełnomocnego Ministra ZSSR p. Bałtruszajtisa i nadzwyczajnego posła w Niemczech p. Sidikauskasa specjalnym pociągiem przybył z Wierzbowa do Kowna.-

Na stacji gościa spotkali: Minister spraw Zagranicznych prof. Reynis, prezes sejmowej komisji spraw zagranicznych Szmukštis, p. Joninas, p. Pietkiewiczus, p. Bławieszczunas, naczelnik załogi kowieńskiej pułk. Wilikis, naczelnik miasta Kowna i pow. kowieńskiego p. Morkus, wojenny komendant m. Kowna major Brazulewiczus, burmistrz p. Wilejszys, gen. Galwidis-Bykauskas i inni wyżsi przedstawiciele władz cywilnych i wojskowych. Cziczierin zapoznał się z czekającymi na niego przedstawicielami rządu, przysłał raport naczelnika eskorty honorowej, którą powitał po litewsku.-

Ze stacji w jednym automobile z ministrem spraw zagranicznych prof. Reynisem i dyrektorem Departamentu polityczno-ekonomicznego p. Bałutisem p. Cziczierin udał się do rezydencji przedstawicielstwa ZSSR gdzie zatrzymał się na cały czas pobytu w Kownie.-

Cziczierin tego samego dnia złożył wizytę ministrowi spraw zagranicznych prof. Reynisowi, prezesowi ministrów dr. Bistrasowi i wice-marszałkowi sejmu. Następnie u Prezydenta Republiki odbyła się uroczysta audjencja. Na podwórzu pałacu Prezydenta straż honorowa z orkiestrą powitała Cziczierina, któremu towarzyszyli przedstawiciel ZSSR w Litwie p. Aleksandrowskij i urzędnik M.S.Z. do specjalnych zleceń p. Bławieszczunas oraz eskorta z 16 jeźdźców.-

Na cześć Cziczierina w Gabinetie Ministrów zostało wydane śniadanie, w którym brali udział prezes ministrów dr. Bistras, dowódca wojsk gen. Zukauskas, dyrektorowie M.S.Z. p. p. Bałutis, Joninas i Szaulis oraz inni wyżsi urzędnicy, przedstawiciel ZSSR w Litwie p. Aleksandrowskij i pierwszy sekretarz przedstawicielstwa ZSSR w Rydze p. Barkuszewicz.-

Wieczorem u ministra spraw zagranicznych prof. Reynisa został wydany obiad, na którym uczestniczyli przedstawiciele rządu.-

Komisarz spraw zagranicznych ZSSR Cziczierin przybył do Kowna w powrotnej drodze po swej podróży po Europie Zachodniej, gdzie konferował z Briandem. W stolicy Litwy Cziczierin zabawił jeden dzień po czym udał się do Rygi.-

"Echo" kowieńskie wyraża się o wizycie Cziczierina w Kownie bardzo pesymistycznie. Wskazuje ono na fakt, że Anglja interpretuje wizytę Cziczierina w Kownie, jako wejście Litwy w orbitę antwangielskiej polityki Rosji, co dla Litwy byłoby wsoce niekorzystnem ze względu na rokowania z Anglja w sprawie pożyczki dla Litwy.-

Litwa na międzynarodowej konferencji w sprawie ruchu samochodowego.- W kwietniu roku przyszłego w Paryżu odbędzie się konferencja, która zmieni międzynarodową konwencję normującą ruch samochodowy. Na konferencję również została zaproszona i Litwa.-

"Izwiestja" o litewsko-sowieckiej współpracy ekonomicznej.- "Izwiestja" w artykule "Litwa i ZSSR", między innymi pisze, iż bawiąca w ZSSR litewska delegacja gospodarcza przekonała się, co do możliwości współpracy Litwy z ZSSR. Gospodarstwo litewskie prócz kredytów zagranicznych, potrzebuje jeszcze handlu, który Litwa przedewszystkiem może znaleźć w ZSSR. W tym roku wprowadzając w życie zadania współpracy gospodarczej między Sowietami i Litwą trudnoby było zmienić już uprzednio oznaczony plan eksportu i importu. Jednak zdaniem pisma nie tyle ważne są te goroczne wyniki handlu Sowietów z Litwą, ile fakt, iż wymiana towarów już się rozpoczęła, pierwsze przeszkody są przezwyciężone. Współpraca gospodarcza między Litwą i ZSSR podniesie aktywność gospodarczą, wzmocni jego podstawy i samodzielność.-

Litewsko-łotewska konferencja w sprawie gospodarstwa rybnego.- W styczniu lub w lutym w Kownie odbędzie się narada przedstawicieli Litwy i Łotwy w

I. K. R. O. M. I. K. A.

Faint, mostly illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. Some words like "K. R. O. M. I. K. A." are visible at the top. The text is mirrored and difficult to decipher.

celu zawarcia konwencji w sprawie gospodarstwa rybnego. W naradach Litwę będzie przedstawiał inspektor rybołówstwa p. Randomanskis, Łotwę - kierownik Oddziału rybołówstwa p. Miežis.-

Pismo łotewskie w Litwie.- Za przykładem Litwinów mniejszość łotewska w Litwie rozpoczęła wydawać miesięcznik p. t. "Lietuvos Latvis".-

Akcja szaulisów na pograniczu polsko-litewskim.- Prasa wileńska podaje z miarodajnego źródła następującą wiadomość: Przed paru tygodniami na mocy rozporządzenia dowództwa oddziałów szaulisów, wszystkie oddziały szaulisowskie ściągnięte w ostatnich dwu miesiącach na pogranicze Polski cofnięte zostały w głąb terytorjum litewskiego na 20 klm. Obecnie zaś znów daje się zauważyć pewien ruch szaulisów, którzy w różnych miejscach przybliżają się do naszej granicy. Tak na przykład 19 grudnia zostały wzmocnione oddziały szaulisów, stacjonujące w hanuszyszkach i Wysockim Dworze. Zgodnie z kursującymi uprzednio pogłoskami oddziały te przybyły celem wykonania głębokiego wypadu dwwersyjnego do gmin Olkienickiej i Worniańskiej oraz napadu na m. Gierwiaty. Oddział hanuszyski znajduje się pod dowództwem oficera niemieckiego Szulca. Prócz tego na skutek starań proboszcza parafji kiernowskiej do m. Kiernowa przybył oddział szaulisów, którego zadaniem jest jakoby wywołanie zatargu o las w Podhajach, który jak wiadomo latem 1925 r. został zajęty przez Litwinów i na skutek porozumienia się z władzami litewskimi Litwini wycofali się wtedy z niego.-

Zatarg ekonomiczny Litwy z Niemcami Na skutek wprowadzenia w życie przez Niemcy taryfy celnej ograniczającej eksport litewski do Niemiec, rząd litewski zapowiada zastosowanie środków represyjnych, a nawet wojnę celną z Niemcami. Kłajpedzkie pismo niemieckie "Memeler Dampfboot" omawiając enuncjację rządu litewskiego kpi sobie z litewskich pogroźek i stwierdza, że nie mają one żadnego znaczenia i tajemnica publiczną jest, iż Litwa musi się stosować do warunków dyktowanych przez Niemcy, gdyż wszystkie próby nawiązania stosunków handlowych z Rosją nie dały żadnych wyników.-

Rozkaz Komendanta m. Kowna i powiatu Na podstawie §§ 8 i 9 ustawy o wzmocnionej ochronie Państwa zabraniam mieszkańcom m. Kowna i powiatu kowieńskiego oraz pow. trockiego:
1. Przekraczania linii demarkacyjnej do okupowanej przez Polskę części Litwy, jak również z tamtej części oraz
2. Okazywania pomocy przekraczającym linię demarkacyjną: a/ przez ukrywanie przejeżdżających przez linię demarkacyjną osób, b/ towarzyszenie im przez linię demarkacyjną, c/ okazywanie im jakiejś innej pomocy.-

Za przekroczenie tego rozkazu winni będą karani w drodze administracyjnej grzywną do 2.500 lit., albo aresztem do 3 miesięcy, w razie zaś ponownego przekroczenia i grzywna pieniężną i aresztem.
Pułkownik Lejtenant Brazulewiczus, Komendant wojenny m. Kowna i powiatu. Kowno, dnia 17 grudnia 1925 r.-

Podróż księży litewskich do Rzymu.- Pisma podają, iż biskup Skwireckis, ks. Grvgajtis i ks. Szaulis udali się do Rzymu.-

b/Kronika wewnętrzna.-

Kłeska powodzi w Kownie.- Według wiadomości nadeszłych z Kowna, w całym kraju panuje wielka powódź. Na przedmieściu Kowna w Aleksotach, woda podmyła brzeg i kilka budynków skutkiem tego runęło do rzeki. Poziom wody na Niemnie i Wilji wzrósł znacznie.- W bliskości Kowna leżący majątek Morawianka, znalazł się pod wodą.- O katastrofach powodzi donoszą z innych miejscowości kowieńszczyzny, w szczególności zaś z powiatów: Poniewieskiego i Kiejdańskiego. W niektórych wsiach zginęło dużo bydła.-

Redukcja urzędników na Litwie.- Gabinet Ministrów postanowił zredukować 10% pracowników państwowych ze względów oszczędnościowych. Redukcja w niektórych urzędach już rozpoczęta.-

c/Kronika gospodarcza.-

Litwa zapłaciła 46,000 dolarów.- Prasa litewska podaje za agencją Reutersa wiadomość, że Litwa opłaciła 46,000 dolarów.-

Kryzys kowieńskiego lombardu miejskiego.- Założony przez kowieński samorząd miejski lombard wszedł na właściwe tory swej działalności i mógłby całkowicie opłacać się jako instytucja miejska, gdyby miasto mogło mu udzielić potrzebny kapitał obrotowy. Obecnie bowiem pożyczają się tylko niewielkie sumy, a pomimo to codziennie trzeba odmawiać więcej niż połowie klientów pożyczek z powodu braku środków. Obrót obecny sięga 100,000 litów i jeżeliby można było otrzymać kredyt na drugie sto tysięcy, to lombard mógłby przynosić stały zysk. W celu zmniejszenia wydatków Zarząd Miejski zmniejszy wszystkim pracownikom grudniową pensję o 1/3 część, lecz robić tego na czas dłuższy nie można, wobec czego zarząd miejski zwrócił się ponownie do Banku Litewskiego i Państwowej Kasy Oszczędności z prośbą o pożyczkę. Ma ona być udzielona i wtedy lombard miejski zacznie działać bez strat.-

Budżet m. Kowna w Radzie Miejskiej.- Całe posiedzenie 17 grudnia ub.r. Rada poświęciła obradom nad etatami na r. 1926 /II czyt./ Następne posiedzenie specjalnie dla przyjęcia preliminarza rozchodowego, wyznaczono na poniedziałek 21 b.m. Na miejsce p. Naruszewiczusa, który ustąpił w skład Rady wszedł p. Damijonajtis. /ludowiec/.-

Podwyższenie taryfy celnej na Litwie.- Sejm litewski przysłał w drugim czytaniu ustawę o podwyższeniu taryfy celnej.-

Bilans Banku Litewskiego.- "Memeler Dampfboot" w N. 301 z 24/XII, 25 podaje bilans Banku Litewskiego z 15/XII, 1925 r.

Aktywa.-

Złoto	32,254,051,96	lit.
Srebro	6,339,341,00	"
Bilon	1,787,124,07	"
Dolary, funty ster. i in. w wysokoc. wal.	28,003,329,21	"
Dyskonto i pożyczki	49,113,854,95	"
Inne aktywa	39,476,860,92	"

	156,974,582,05	lit.

Pasywa.-

Kapitał akcyjny	12,000,000,00	lit.
rezerwowy	625,000,00	"
Banknoty	82,625,007,26	"
Depozyty i wkłady	23,252,628,02	"
Inne pasywa	38,471,946,77	"

	156,974,582,05	lit.-

Eksport litewski do ZSSR.- "Lietuvos Zinios" podają, że na ręce eksporterów litewskich napłynęły z ZSSR zamówienia na sumę 4,158,520 lit. Eksport zaś z ZSSR do Litwy wyraża się sumą 3,194,998 lit. Obiektem eksportu litewskiego mają być wyroby b. fabryk Szmidta, Tilmansa i Frenkla; obiektem zaś eksportu sowieckiego ma być manufaktura, kalosze, bydło, soda, tytoń produkty naftowe i t.d. /ogółem 30 rodzajów towarów./

Eksport nabiału litewskiego.- "Lietuvos Zinios" podają, że w ciągu pierwszego półrocza 1925 r. Litwa eksportowała zagranicę 102,000 klg masła i 35,000 kg sera. Rynek wewnętrzny pochłonął 46,000 kg masła. We wszystkich mleczarniach przerobiono w ciągu pierwszego półrocza 1925 r. 3,920,000 kg mleka, podczas gdy w ciągu całego 1924 r. przerobiono zaledwie 1,420,000 kg, zaś w ciągu 1923 r. 83,300 kg.-

1917
1918
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025
2026
2027
2028
2029
2030
2031
2032
2033
2034
2035
2036
2037
2038
2039
2040
2041
2042
2043
2044
2045
2046
2047
2048
2049
2050

1917	100.00	100.00
1918	100.00	100.00
1919	100.00	100.00
1920	100.00	100.00
1921	100.00	100.00
1922	100.00	100.00
1923	100.00	100.00
1924	100.00	100.00
1925	100.00	100.00
1926	100.00	100.00
1927	100.00	100.00
1928	100.00	100.00
1929	100.00	100.00
1930	100.00	100.00
1931	100.00	100.00
1932	100.00	100.00
1933	100.00	100.00
1934	100.00	100.00
1935	100.00	100.00
1936	100.00	100.00
1937	100.00	100.00
1938	100.00	100.00
1939	100.00	100.00
1940	100.00	100.00
1941	100.00	100.00
1942	100.00	100.00
1943	100.00	100.00
1944	100.00	100.00
1945	100.00	100.00
1946	100.00	100.00
1947	100.00	100.00
1948	100.00	100.00
1949	100.00	100.00
1950	100.00	100.00
1951	100.00	100.00
1952	100.00	100.00
1953	100.00	100.00
1954	100.00	100.00
1955	100.00	100.00
1956	100.00	100.00
1957	100.00	100.00
1958	100.00	100.00
1959	100.00	100.00
1960	100.00	100.00
1961	100.00	100.00
1962	100.00	100.00
1963	100.00	100.00
1964	100.00	100.00
1965	100.00	100.00
1966	100.00	100.00
1967	100.00	100.00
1968	100.00	100.00
1969	100.00	100.00
1970	100.00	100.00
1971	100.00	100.00
1972	100.00	100.00
1973	100.00	100.00
1974	100.00	100.00
1975	100.00	100.00
1976	100.00	100.00
1977	100.00	100.00
1978	100.00	100.00
1979	100.00	100.00
1980	100.00	100.00
1981	100.00	100.00
1982	100.00	100.00
1983	100.00	100.00
1984	100.00	100.00
1985	100.00	100.00
1986	100.00	100.00
1987	100.00	100.00
1988	100.00	100.00
1989	100.00	100.00
1990	100.00	100.00
1991	100.00	100.00
1992	100.00	100.00
1993	100.00	100.00
1994	100.00	100.00
1995	100.00	100.00
1996	100.00	100.00
1997	100.00	100.00
1998	100.00	100.00
1999	100.00	100.00
2000	100.00	100.00
2001	100.00	100.00
2002	100.00	100.00
2003	100.00	100.00
2004	100.00	100.00
2005	100.00	100.00
2006	100.00	100.00
2007	100.00	100.00
2008	100.00	100.00
2009	100.00	100.00
2010	100.00	100.00
2011	100.00	100.00
2012	100.00	100.00
2013	100.00	100.00
2014	100.00	100.00
2015	100.00	100.00
2016	100.00	100.00
2017	100.00	100.00
2018	100.00	100.00
2019	100.00	100.00
2020	100.00	100.00
2021	100.00	100.00
2022	100.00	100.00
2023	100.00	100.00
2024	100.00	100.00
2025	100.00	100.00
2026	100.00	100.00
2027	100.00	100.00
2028	100.00	100.00
2029	100.00	100.00
2030	100.00	100.00
2031	100.00	100.00
2032	100.00	100.00
2033	100.00	100.00
2034	100.00	100.00
2035	100.00	100.00
2036	100.00	100.00
2037	100.00	100.00
2038	100.00	100.00
2039	100.00	100.00
2040	100.00	100.00
2041	100.00	100.00
2042	100.00	100.00
2043	100.00	100.00
2044	100.00	100.00
2045	100.00	100.00
2046	100.00	100.00
2047	100.00	100.00
2048	100.00	100.00
2049	100.00	100.00
2050	100.00	100.00

1917
1918
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025
2026
2027
2028
2029
2030
2031
2032
2033
2034
2035
2036
2037
2038
2039
2040
2041
2042
2043
2044
2045
2046
2047
2048
2049
2050

d/Kronika z zakresu spraw polskich.-

Parcelacja własności ziemskiej w Litwie.- Według wiadomości "Lietuvy" w roku 1925 ostatecznie rozparcelowano 130,041 ha ziemi dworskiej, którą podzielono na 12,510 działek. Rozpoczęto, lecz nie ukończono parcelować 38,127 ha. Na przyszły rok do parcelacji przeznaczono 117,200 ha. W roku 1925 wydzielono kolonistom 54,953 ha ziemi w wioskach, niezakończono kolonizowanie 30,788 ha i w roku 1926 zamierza się dokonać kolonizacji na 90,000 ha.-

Wywłaszczenie.- Ziemskim "twarkitejas" pow. Birżańskiego ogłasza, iż został wzięty na cele reformy rolnej dwór Daukszagola, gm. Waszki, pow. Birżańskiego, własność spadkobierców p. Korfowej.-

e/Kronika kłajpedzka.

Skarga. Kłajpedzian w Lidze Narodów. Jak donosi "Memelländk. Rundschau" Sejm Kłajpedzki zwrócił się telefonicznie do generalnego sekretarza Ligi Narodów ze skargą na gwałcenie systematyczne przez rząd litewski umowy kłajpedzkiej. Rada Ligi Narodów na najbliższym posiedzeniu rozpatrzy tę sprawę.-

Juosupajtis zrzekł się misji utworzenia Dyrektorjatu Kłajpedzkiego.- Gubernator kraju Kłajpedzkiego przysłał zwrócony przez p. Juosupajtisa mandat na utworzenie Dyrektorjatu. 17 grudnia miały miejsce nieoficjalne rokowania z przedstawicielami większości Sejmiku. Jako kandydatów na prezesa Dyrektorjatu proponowano dr. Gajgałajtisa i p. Żwilusa z Mazur. Do porozumienia jednak nie doszło. Obecnie przedmiotem dyskusji jest artykuł 17 konwencji kłajpedzkiej, który określa kompetencje utworzenia Dyrektorjatu. Większość Sejmiku interpretuje ten artykuł na swoją korzyść, dowodząc, że Gubernator przy tworzeniu Dyrektorjatu ma posiadać tylko prawa formalne.-

Prasa francuska o upadku Kłajpedy.- "Petit Journal" omawiając przwiazny dla Niemców ruch w Kłajpedzie pisze, iż ruch ten przypisać należy ogólnemu niezadowoleniu z powodu zmniejszenia działalności portu kłajpedzkiego. Przyczyna tego ograniczenia ruchu w porcie jest rozbić się ostatnich rokowań polsko-litewskich mających na celu zapewnienie spławu drzewa po Niemnie oraz swobodnej komunikacji towarowej i osobowej przez terytorjum Kłajpedy. W ten sposób Litwa prowadząc swą grę, która stanowi właściwie propagandę na rzecz przwłączenia Kłajpedy do Rzeszy Niemieckiej, naraża na szwank pomysłność i rozwój portu kłajpedzkiego.-

f/Kronika parlamentarna.-

P. Petrulis złożył mandat posła do Sejmu.- "Lietuvos Žinios" podają następującą sensacyjną wiadomość: Jak się dowiadujemy, b. Minister Skarbu, a obecny Marszałek Sejmu przesłał na ręce wicemarszałka Sejmu prał. Staugajtisa list z zawiadomieniem o złożeniu przezeń mandatu poselskiego. Przewódca "Ukin, Saj dr. Draugelis na miejsce p. Petrulisa zaprosił następnego kandydata p. Wincentego Wedeckisa, prezesa oddziału Uk. Saj. w Rosieniach, który też 21 b.m. przwbył do Kowna, lecz z powodów nieznanych w dniu tym do Sejmu jeszcze nie został wprowadzony i odjechał z powrotem do Rosień.-

Przyjęcie budżetu w Sejmie.- Na wieczornym posiedzeniu Sejmu 21 grudnia został przwjęty w III czytaniu preliminarz budżetowy na 1926 r. Bilans budżetu sięga 240 mil. lit. Pierwsze posiedzenie Sejmu po świętach wyznaczono na poniedziałek 28 grudnia.

g/Kronika oświatowa.-

Życia uniwersytetu.- W przeciągu jesiennego semestru 1925 r. Uniwersytet posiadał 2382 studentów, w tem 264 wolnych słuchaczy. Podług wydziałów, liczba ta dzieliła się następująco: wydz. teol.-filozoficzny - 264 $\frac{11,1\%}{11,1\%}$ teologii ewangelickiej 6 $\frac{0,3\%}{0,3\%}$, hu-

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

Second block of faint, illegible text, appearing to be a continuation of the document's content.

Third block of faint, illegible text, showing further details of the document.

Fourth block of faint, illegible text, continuing the narrative or list.

Fifth block of faint, illegible text, possibly a concluding section or a list of items.

Sixth and final block of faint, illegible text at the bottom of the page.

manistyczny 369 /15,6%/, prawny 767 /32,5%/, matemat.-przrodn. 246 /10,4%/, medyczny 470 /19,9%/, oraz techniczny 240 /10,2%/. - W Uniwersytecie jest zarejestrowanych 29 stowarzyszeń studenckich, w tym jedno polskie i 7 żydowskich.-

h/Kronika komunikacyjna.-

Nowe urzędy telegraficzno-telefoniczne.- W Wiszyntach, Szymoniach i Janiszkach /pow. Uciański-go/ zostały urządzone punkty rozmowy telefonicznej i wprowadzone przyjmowanie depeesz.-

Urzędy telefoniczno-telegraficzne.- W Tyrkszlach i Szakinie zostały urządzone punkty rozmowy telefonicznej i wprowadzono przyjmowanie depeesz.-

i/Kronika prasowa.-

Konfiskata "Lietuvos Žinios".- Świąteczny numer dziennika "Lietuvos Žinios" z rozkazu wojennego komendanta uległ konfiskacie.-

Zdjęcie zakazu "Berliner Tageblatt".- Ministerstwo Spraw Wewnętrznych od dn. 15 b.m. zdjęło zakaz wwozu i kolportażu w Litwie dziennika niemieckiego "Berliner Tageblatt".-

j/Kronika Ustawodawcza.-

Nr. 211 "Wiadomości Urzędowych".- Wyszedł z druku Nr. 211 "Wiadomości Urzędowych" /Vyriausybes Žinios/. Na treść numeru się składa: 1/Zmiana I dodatku do ustawy o wynagrodzeniu urzędników państwowych, 2/Zmiana ustawy o odszkodowaniu za poniesione w podróży wydatki przez urzędników państwowych, 3/zmiany ustawy o podatku ziemskim, 4/Zmiana V księgi ustaw wojennych i 5/statut t-wa "Mechanikas".-

-----ooo000ooo-----

1917

Województwo Lubelskie

Województwo Lubelskie, powiat Lubelski, gmina Lubelska, ul. ...

Województwo Lubelskie, powiat Lubelski, gmina Lubelska, ul. ...

Województwo Lubelskie, powiat Lubelski, gmina Lubelska, ul. ...

Województwo Lubelskie, powiat Lubelski, gmina Lubelska, ul. ...

Województwo Lubelskie, powiat Lubelski, gmina Lubelska, ul. ...

Województwo Lubelskie, powiat Lubelski, gmina Lubelska, ul. ...

Województwo Lubelskie, powiat Lubelski, gmina Lubelska, ul. ...